НАВІНКІ

17 - 24 красавіка 2003 №11(90) Кошт свабодны

НАВІНКІ TV

Праграма тэлебачаньня 21-27 красавіка 2003

ХТО Ў НАС УКАЗВАЕ ПЯРСТОМ?

Стар. 5

Віза для бацькі

Куды паедуць адпачываць высокапастаўленыя чыноўнікі?

Стар. 6,11

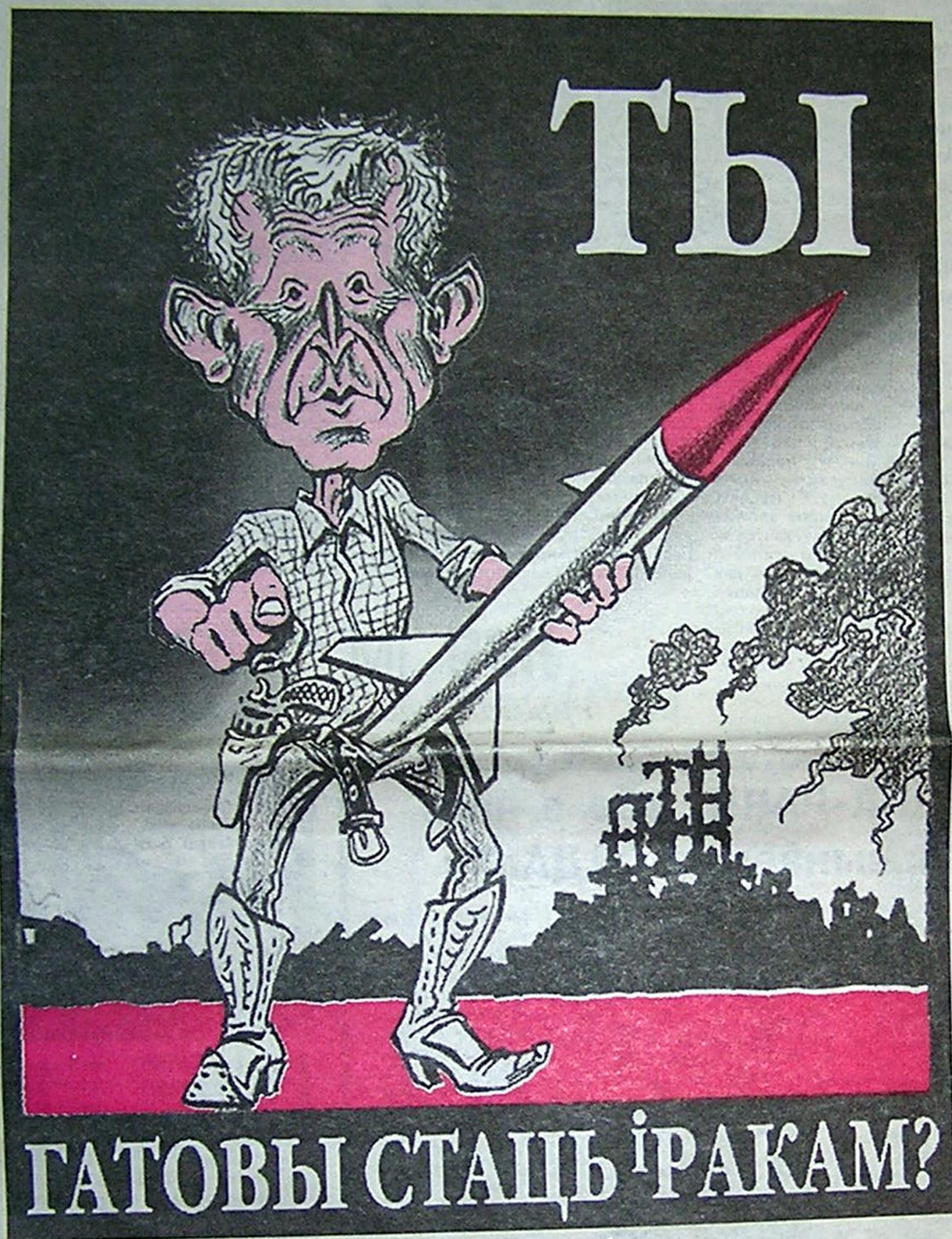
Адзюльт і Саладуха

Акультнае дасьледаваньне творчасьці вядомай поп-зоркі на

стар.15

Выступ Прэзыдэнта Рэспублікі Беларусь А.Р.Лукашэнкі перад Палатай прадстаўнікоў

на стар.16

Хто стане наступнай ахвярай дэмакратызацыі?

Не пасьпеў як сьлед дагарэць будынак Нацыянальнай бібліятэкі ў Багдадзе, як галава абароннага ведамства ЗША Дональд Рамсфэльд агаломшыў міжнародную грамадзкасьць чарговым ваяўнічым пасажам: маўляў, даю галаву на адсячэньне, што галоўным сябрам тэрарыстаў, які да таго ж утрымлівае ў сябе зброю масавага зьнішчэньня зьяўляецца ніхто іншы, як – Сірыя! Значыцца, бедны Садам Хусэйн, галоўным абвінавачаньнем супраць якога было нібыта ўтрыманьне хімічнай ды бактэрыялягічнай зброі й сьляды існаваньня якой гэтак і не былі знойдзеныя войскамі кааліцыі ў акупаваным Іраку, аказаўся ні пры чым? «Пры чым, пры чым!», – запэўняць вас у Пэнтагоне і ў сьлед яму заківаюць беларускія дэмакратычныя апазыцыянэры. – «А зброі не знайшлі, відаць, па простай прычыне: Садам сто працэнтаў вывез яе куды-небудзь за мяжу. Ну, напрыклад, у Сірыю. А чаму не?». А калі, разграміўшы Сірыю, амэрыканцы ня знойдуць гэтай злошчаснай зброі й там? – запытаецца цікаўны чытач. Адказ у Белым Доме ўжо гатовы: «Значыць, яе вывезьлі ў Іран!».

Гэтая лёгіка дзіўным чынам нагадвае вядомую сярэднявечную практыку часоў паляваньня на ведзьмаў. Абвінавачаную ў вядзьмарстве жанчыну вялі да ракі тапіць. Расклад быў просты, як Буш-малодшы: калі жанчына выплывала – значыць яна ведзьма й яе вялі паліць, калі ж не – царства ёй нябеснае, яна была шчырай хрысьціянкай.

Ня цяжка сабе ўявіць, што калі Буш будзе й надалей прытрымлівацца курсу паляваньня на ведзьмаў-тэрарыстаў ды іхную віртуальную д'ябальскую зброю масавага зьнішчэньня, то амэрыканцы як піць даць ператопяць увесь сьвет у крыві, пакуль не дабяруцца да саміх Злучаных Штатаў. Бо ж у каго самыя вялікія ў сьвеце запасы гэтай самай зброі?..

Газэта «Навінкі» выходзіць зь лютага 1998 г. Зарэгістраваная ў Дзяржаўным камітэце па друку Рэспублікі Беларусь 23.02.1999 г. Пасьведчаньне аб рэгістрацыі №1: 2. Заснавальнікі: П.Канавальчык, А.Новікаў, А.Мазур.
Юрыдычны адр : рэдакцыі: г.Менск, пр.газ.«Известия», 9-143.
Галоўны рэдактар Паўлюк Канавальчык. Адрас для карэспандэнцыі: п/с 33, 220134 Менск, БЕЛАРУСЬ; E-mail: kampramat@tut.by;
Надрукавана з гатовых дыяпазытываў у ПРУП «Чырвоная Зорка», г. Менск, 1-ы Загарадны зав., 3. Заказ №2386
Нумар падпісаны да друку 17.04.2003г., а 00.01. Тыраж 3000 экз.

Навінкі ў тЭстах

1. Каму было накіраванае пасланьне А.Лукашэнкі 16 красавіка?
А) Парлямэнту
Б) Народу
В) Апазыцыі

2. Колькасьць якой катэгорыі насельніцтва за год павялічылася на 25%?
А) Бамжоў
Б) Мянтоў
В) Беспрацоўных

3. За што цяпер прыйдзецца плаціць менскім аўтааматарам 0,06 базавай велічыні за гадзіну?
А) За мінет
Б) За базар
В) За паркоўку

4. Якую газэту габрэйскія арганізацыі Беларусі абвінавацілі ў распальваньні міжнацыянальнай варожасьці?
А) *Русский порядок*
Б) *Русский вестник*
В) *Русский буревесник*

5. Якая дзяржаўная ўстанова Беларусі адсьвяткавала 80-годзьдзе?
А) Вярхоўны суд
Б) Вярхоўны маг
В) Вярхоўны жрэц

6. Які экспэрымэнтальны мэтад пачнуць выпрабоўваць у некаторых сталічных школах?
А) Швэдзкая сьценка
Б) Швэдзкі стол
В) Швэдзкая сям'я

7. Рашэньне аб скасаваньні якой газэты было адмененае Менскім абласным гаспадарчым судом?
А) *Местное время*
Б) *Наша свабода*
В) *Гастроном*

8. Колькі далі кіраўніку расейскіх нацболаў Эдзічке Лімонаву
А) Пажыцьцёвае
Б) Растрэл
В) 4 гады

9. Якая агульнанацыянальная акцыя пройдзе пад патранажам прэзыдэнта ў суботу?
А) Пятнік
Б) Суботнік
В) Нядзельнік

10. Які калгас на Віцебшчыне наведаў прэм'ер-міністар Генадзь Навіцкі?
А) Зара камунізму
Б) Зара капіталізму
В) Зара анархізму

11. Які завод павялічвае выпуск піва да 2,5 мільёна дэкалітраў у год?
А) Аліварыя
Б) Крыніца
В) МТЗ

12. Які беларускі горад атрымаў статус назіральніка ў Саюзе балтыйскіх гарадоў?
А) Хойнікі
Б) Вільня
В) Гародня

13. Якая чарговая дзяржава пасылае сваіх гарачых хлопцаў у Ірак?
А) Літва
Б) Латвія
В) Эстонія

14. У якую арганізацыю прынялі 10 новых сяброў?
А) Эўрасаюз
Б) NATO
В) СНД

Правільныя адказы: 1-А, 2-В, 3-В, 4-Б, 5-А, 6-Б, 7-А, 8-В, 9-Б, 10-А, 11-А, 12-В, 13-В, 14-А

Беражыце прыроду, маць вашу!

Папуляцыя беларускіх квакшаў знаходзіцца пад пагрозай вымірання

З кожным годам усё больш відаў расьлін і жывёл зьнікае з нашай блакітнай плянэты і ўсё больш іх заносіцца ў Чырвоную кнігу. Толькі выратавалі зуброў, наступіла пагроза для амфібій зямлі беларускай, сьлізкіх земнаводных – жабаў і рапухаў. І справа нават не ў нашэсьці лягушатнікаў-хранцузаў, як многія маглі б падумаць. Усё нашмат банальней. Кожную вясну кволыя стварэньні ў пошуках траху скачуць па Беларусі, як заклапочаныя сайгакі. Гэтая сэксуальная цяга і становіцца для іх фатальнай. Скачучы праз шашы і дарогі яны апыноўваюцца пад коламі аўтамабіляў і тысячамі гінуць цёплымі красавіцкімі вечарамі, пакідаючы толькі зялёныя раздаўленыя рэшткі на халодным шэрым асфальце. Прыйшла чарга для ратаваньня бедных жаб, і заняліся гэтым навукоўцы з нацыянальных паркаў «Белавеская пушча» і «Прыпяцкі», а таксама з Бярэзінскага біясфэрнага запаведніку. А фінансавую дапамогу для рэалізацыі праекту ажыцьцяўляе Ініцыятыва ў падтрымку грамадзкай дзейнасьці і адраджэньня Эўразіі (ISAR). Здавалася, навошта эўрапейцам укладаць грошы ў беларускіх жабаў. Адказ відавочны. У будучым можна атрымаць неблагі навар, калі арганізаваць пастаўкі ў тую ж Францыю. Ласыя да дэлікатэсаў гурманы гатовыя аддаць любыя сродкі за мясістыя ягадзіцы беларускай жабы. Ды й беларускі бюджэт можа атрымаць сваю долю бабла, калі не праваароніць ●

ЗаалЁгія

Жаба ў каляіне

Слухай, спадар беларус!
Ведай гэта стары і падлетак!
Гінуць жабкі сотнямі на шашы,
Не даскакаўшы да хаты, да дзетак!

Сьмерць – гэта жах!
І ніякіх тут спэкуляцый.
Пазбавіцца можа прырода
Увогуле ўсіх папуляцый.

Аднолькава гінуць пад колам яны
«Капейкі» ды «брабуса».
Вучоныя на дапамогу прыйшлі,
Аднаго не заўважыўшы казуса.

На кукішках, употайкі, цішком, з-пад елкі
Зубамі заціснуўшы шэры картуз,
З відэльцам у руцэ, сьлінкі глытае,
За жабкай паўзе паляўнічы-француз.

Яму не патрэбна ні круасанаў, ні кексаў,
Ня есьць ён цукерак, яму ня добра ад плюшак.
Гэты ад раніцы звыклы вантробу набіць
Мясістымі лапкамі бедных лягушак.

Ярыла Пшанічны

Імя ім – легіён

МУС прымае радыкальныя меры супраць сельскай злачыннасьці

Раней, калі сябры з вёскі прыяжджалі да мяне пагасьціць, то заўжды зьдзіўляліся колькасьці міліцыі ў горадзе. У нас адзін участковы на пяць вёсак, ды і таго ня бачна, калі ён у запой зойдзе, – кажуць, – а ў вас колькасьць міліцыі на душу насельніцтва набліжаная да колькасьці сьвіней у дацкага фэрмэра. Дык вось, хачу парадаваць знаёмых, усё! Баста! Дзяржава прыняла рашэньне і павялічвае колькасьць вясковых участковых на 25%, а акрамя гэтага, на дапамогу міліцыі для патруляваньня вясковых тэрыторый будуць заклікацца ўнутраныя войскі. Першае, канешне, што прыходзіць на думку, дык гэта тое, што нашыя вёскі ператворацца ў брутальную копію акупаваных расейскімі жаўнерамі чачэнскіх аулаў. Няспынныя зачысткі, п'яныя вайскоўцы, некантраляваны вылет снарадаў на калгасныя палі. І што самае галоўнае, навядзеньне правапарадку ў населеных пунктах пераўтварыцца проста ў павышэньне рэкетырных тарыфаў зь мясцовага насельніцтва. Ну ўявіце сабе самі, калі раней рабіла сабе бабуля самагон для ўласнага карыстаньня, каб радыкуліт, напрыклад, дзеду расьціраць, і да яе раптам заходзіў участковы, то заўжды можна было адкупіцца бутэлькай. А зараз заходзіць будуць больш і часьцей. А бабуля ж для сябе робіць, і апарацік у яе маленькі, а не завод нейкі. І гора вам, трактарысты. Раней, як было, напіўся, праспаўся пад кустом бэзу і пайшоў дахаты. А зараз людзі ў шэрай форме будуць рыскаць па вёсках і шукаць п'яных, каб спачатку затрымаць, а потым на суткі закрыць. Плян жа ўсім выконваць трэба. Так што радуйся, вясковец, вось яна праваая дзяржава, прыйшла і да цябе ●

LUKA-PARK, або з чаго пачынаецца САДАМія

Праз год нашаму пасабіста дарагому Аляксандру Рыгорычу будзе 50. Круглая дата! Ня кожны прэзыдэнт дажывае. Пуціну на палціньнік шмат падарункаў надавалі: і канёў пародзістых, і аўтамабілі, і нават шапку Манамаха. Нашыя айчынныя лізаблюды пайшлі яшчэ далей. Каб адзначыць слаўны юбілей, ёсьць прапанова закласьці ў сталіцы парк імя Першага Прэзыдэнта Рэспублікі Беларусь А.Г.Лукашэнкі. І то праўда, слушная думка. Вось, напрыклад, парк Горкага. Што гэты Горкі зрабіў для Беларусі? Нават Муму не ён напісаў. А парк ёсьць. І знаходзіцца ў зручным месцы – амаль у цэнтры. Хаця і называюць канкрэтныя месцы, дзе б можна было збудаваць месца адпачынку працоўных, кшталту праспэкту Дзяржынскага, здаецца, што дарэмна пераносіць яго ў такое далёкае задуп'е. Не ў Курапаты ж урэшце рэшт! Трэба паступова (бо час яшчэ ёсьць) пачаць перайменаваньне парка Горкага ў парк імя Лукашэнкі. А помнік Горкаму перарабіць на помнік дарагому прэзыдэнту. Вусы ў яго ёсьць, а астатняе – справа тэхнікі ●

Зураб Цэрытэлі

Рулет – мінет за рулём

Несупынны рост дабрабыту нашага народу спрыяе імкліваму росту спажывецкіх магчымасьцяў, што праяўляецца ва ўсіх сфэрах нашага жыцьця. Чаму ж яшчэ, прыкладам, усе сталічныя кінатэатры пад завязку забітыя нават на ранішніх і самых дарагіх сэансах? Хіба толькі з-за таго, што падлеткі ды й ня толькі пагалоўна на гэтых сэансах трахаюцца. Але дарослым ды сур'ёзным людзям не хапала гэткай рамантыкі. Але і для іх настаў шчасьлівы дзень. 11 красавіка на тэрыторыі аўтарынку ў Малінаўцы адкрыўся кінатэатар пад адкрытым небам. І тут мы ізноў папярод славянаў усіх – падобны існуе толькі ў Піцеры, і тое ўсяго на 70 машын і зь невялікім экранам. Наш жа разьлічаны ажно на 500 тачак – не на кожную стаянку столькі ўлазіць. Ды і мінэты страчыць зручней будзе ●

Грантасосы ад улады

Беларускі бюджэт хутка папоўніцца незаплянаваным артыкулам даходаў

40 млн новенькіх даляраў чакаюць адпраўкі на ратаваньне Беларусі

Ужо амаль два тыдні беларускімі мэдыямі мусоліцца тэма так званага «Акту аб дэмакратыі ў Беларусі» (падрабязьней гл. артыкул на стар.5). Нагадаем, што некалькі гадоў таму ідэнтычны «Акт» намагаўся прасунуць праз амэрыканскі кангрэс вядомы сэнатар Джэсі Хэлмс, але з-за падзеяў 11 верасьня амэрыканцам стала не да Лукашэнкі. Але зараз, калі з Іракам амаль разабраліся, прыйшла чарга Беларусі. У выпадку прыняцьця закону залатым ручайком пацякуць грошы на зьвяржэньне ненавіснай дыктатуры. І грошы не малыя. Варта толькі сказаць, што законапраектам прадугледжана выдзяленьне 40 мільёнаў даляраў, зь якіх 35 пойдзе на падтрымку незалежных арганізацыяў, і 5 на ўзмацненьне заходніх ідэалягічных рупараў радыё «Свабода» і «Голас Амэрыкі», якія пасьля гэтых уліваньняў змогуць наладзіць кругласутачнае вяшчаньне.

Тут-та і радавацца б нашым апазыцыянэрам, хартыйцам і іншым грантасосам. За такое бабло можна і рэвалюцыю зрабіць. Але ж, відаць па ўсім, грошаў ім не дачакацца, асабліва пасьля таго, як прэзыдэнцкія выбары яны, мякка кажучы, прасралі і тым самым страцілі давер дзядзі Сэма, канчаткова скампрамэнтаваўшы сябе і ўсю беларускую апазыцыю. Захад цяпер чакае новых, маладых і энэргічных людзей, так званую «трэцюю сілу», – людзей, якія маглі б карэнным чынам зьмяніць палітычную сытуацыю ў краіне і нарэшце вярнуць заблукалую Беларусь на шлях праверанай дэмакратыі.

Скажаце, няма такой сілы, і зробіце ракавую памылку. Зьявілася. Не пасьпелі яшчэ спадары кангрэсмэны прыняць блаславёны біль, як праворныя дзеячы ўжо ўселіся ля кармушкі ў чаканьні маны нябеснай. Акурат пасьля ўнясеньня ў кангрэс ЗША законапраекту ў Менску аб'яўлена пра стварэньне новага грамадзка-палітычнага руху «За лепшае жыцьцё». Але хто ж зьяўляецца ідэйным натхняльнікам новай арганізацыі. А твары гэтыя ўсім добра вядомыя. У склад аргкамітэту акрамя былога амбасадара Міхаіла Марыніча, былога міністра-зэка Васіля Лявонава і прафсаюзьніка Генадзя Быкава ўвайшлі яшчэ два дэпутаты Палаты Прадстаўнікоў з групы «Рэспубліка». Зясьвечаны сваёй псэўдаквазіапазыцыйнасьцю генэрал Валеры Фралоў і няўдалы кандыдат у прэзыдэнты Сяргей Скрабец. Па іх словах новая кантора «поможет преодолеть застой в оппозиционном движении Беларуси».

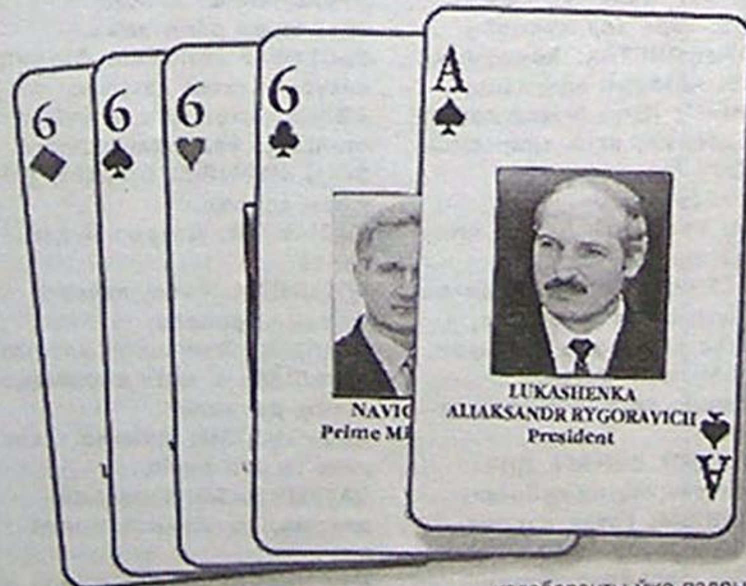
Сумнеўна, праўда, што такой апазыцыі штосьці дапаможа. І, мяркуючы па ўдзеле ў гэтай палітычнай афэры дэпутатаў ПП НС РБ, гіпатэтычныя гранты і траншы могуць пайсьці зусім не на зьвяржэньне рэжыму, а цалкам у адваротным накірунку ●

Тройка, шасьцёрка, туз

Вайна ў Іраку амаль скончаная, але цяпер амэрыканцам не дае спакою Хусэйн. Ніхто ня ведае, куды ён дзеўся. Каторы тыдзень ЦРУ разам з ФБР ня могуць знайсьці вусатага ідала і яго паплечнікаў. І вось, здаецца, лепшыя амэрыканскія аналітыкі знайшлі сродак, як яго вылавіць. Камандаваньне арміі ЗША выпусьціла сьпіс вышукваных злачынцаў у форме ігральных картаў. На іх зьмешчаныя фоткі 55 кіраўнікоў іракцага ўраду і ўказаныя іх імёны і пасады. Камандзіры справядліва мяркуюць, што пакуль салдаты будуць бавіць час за «дурнем» альбо «трынькай», яны запомняць іх у твар і, магчыма, каго-небудзь пазнаюць пры сустрэчы. А за іх захоп амэрыканцы назначылі кругленькую суму ў 200 тысяч зялёных. Каштуе гэтая калода 6 даляраў, але для іракцага кантынгенту яна распаўсюджваецца бясплатна. Нам стала вядома, што айчынныя апазыцыянэрыкалабаранты ўжо падрыхтавалі свой чорны сьпіс членаў беларускага ўраду. Недзе ў недрах Хартыі рыхтуюць змову супраць рэжыму на выпадак будучай гуманітарнай апэрацыі. Нават карты зь беларускімі чыноўнікамі для амэрыканскіх камандас падрыхтавалі ●

Джэк Пот

А вось такімі картамі ўжо рэжуцца ў «ачко» на офісах беларускіх апа-зыцыйных арганізацыяў кшталту Хартыі 97

Па запаветах дзядулі Оруэла

Менск, канешне, ня Бронкс ці Гарлем, але ўжо і ня вёска Дубна. Чым хутчэй разьвіваецца мэгаполіс, тым хутчэй расьце ўзровень злачыннасьці. Але калі ў вёсках змагаюцца шляхам павелічэньня колькасьці супрацоўнікаў міліцыі, то ў горадзе гэтыя сродкі не прыносяць жаданага выніку. Ужо нават і амонаўцы патрулююць вуліцы, а крывая правапарушэньняў паўзе ўверх. Тут патрэбныя новыя мэтады. Сталічная міліцыя зьбіраецца задзейнічаць у сваёй працы супэрсучасныя тэхналёгіі. У хуткім часе на ўсіх цэнтральных вуліцах Менску плянуецца ўсталёўваць камэры назіраньня. Асноўная задача сістэмы сачэньня – рацыянальнае выкарыстоўваньне сіл нарадаў міліцыі і ажыцьцяўленьне кантролю за станам дарожнай абстаноўкі. Ужо зараз 25 відэакамэр прыкручаныя на праспэктах Машэрава і Скарыны. А да канца года, па словах прэс-сакратара ГУУС А.Дранevіча, яны зьявяцца «у найбольш крымінальных раёнах сталіцы, а таксама на жылых дамах». Так што цяпер, спадары сцыкуны, вы ўжо ня зможаце зрабіць сваю мокрую справу за вуглом. Плаціце грошы за біясарцір. Толькі ці доўга правісіць сучасная відэатэхніка ў «найбольш крымінальных раёнах» аднаму Васе Севернаму вядома ●

ФОтатЫдзень

Калі б фотка магла гаварыць

У Менску праходзіць чэмпіянат Беларусі па спартыўнай саўне «Шчодры жар». Прафэсіяналы ў справах лазьні спаборнічаюць, хто больш высядзіць у парылцы пар.

Матчам Дынама (Менск) – Маладэчна-2000 18 красавіка стартуе чарговы нацыянальны чэмпіянат Беларусі па футболе. З-за дрэннага надвор'я пачатак быў перанесены на больш позьні тэрмін, чым у мінулыя гады.

14 красавіка беларускія палярнікі адправіліся ў трэцюю арктычную экспэдыцыю. Пад час яе будуць выпрабаваныя новыя мадэлі трохколавых усюдыходаў айчыннай вытворчасьці.

Згодна з прэзыдэнцкім указам міністар унутраных справаў У.Навумаў здаў свой табельны пісталет, набыты ім у 1994 годзе, адмовіўшыся ад кампэнсацыі.

Міністар інфармацыі садамаўскага ўраду, які ў час вайны быў галоўнай дзеючай асобай на ўсіх тэлеканалах, пакончыў жыцьцё самагубствам, калі Багдад быў акупаваны.

Амбасадай Злучаных Штатаў Амэрыкі была праведзеная тэлевізійная прэс-канфэрэнцыя для беларускіх журналістаў. На пытаньні адказваў памочнік намесьніка дзярж-сакратара па Эўропе і Эўразіі Стывэн Пайфэр.

ОПІЮМ ДЛЯ НАРОДА

Жопа Хэнка

Анталёгія рэлігійнай прапаганды

Патроху беларускае грамадзтва ўваходзіць у штопар Велікодных сьвятаў. Лупіць яйкі ды трушчыць кулічы, запіваючы гэта ўсё саракаградуснай – агульнае, што яднае ўсіх нас. Аднак паціху-патроху вымалёўваюцца й некаторыя антаганізмы, якія падтрымліваюцца з аднаго боку пра-праваслаўнай уладай краіны, а з другога – рэлігійна-дысыдэнцкімі коламі Беларусі. І сапраўды, паводле інфармацыі прыснапамятнага Камітэту па справах рэлігіяў і нацыянальнасьцяў, у нашай краіне толькі 50% грамадзянаў – рэлігійныя «тарчкі». Зь іх, вядома, добрую палову займаюць ісьцінна праваслаўныя людзі. Астатнія неправаслаўныя нелюдзі падзяляюцца наступным чынам: фанаты Папы рымскага – 20%, баптысты й пяцідзясятнікі (якіх пастарынцы яднаюць разам) – каля 20%, і пэўны працэнт – Сьведкі Яговы, адвэнтысты ўсякіх панядзелкаў, мармоны, юдзеі, мусульмане-суніты ды іншыя крышнаіты.

Пагадзіцеся, жыць у такой поліканфэсійнай сям'і – адзін кайф.

Аднак, самы час задацца навязлівым пытаньнем: адкуль паходзяць гэтыя рэлігіі, чым яны адрозьніваюцца й як яны ахмураюць у сваю «веру» новых адэптаў...

Зранку ў мае дзьверы пагрукала парачка. Першым загаварыў мужчына:

– Прывітаньне! Я Джон, а яна – Мэры.

Мэры: Мы запрашаем цябе з намі цалаваць жопу Хэнку!

Я: Прабачце? Пра што гэта вы? Хто такі Хэнк і з чаго мне цалаваць ягоную жопу?

Джон: Калі ты пацалуеш жопу Хэнку, ён дасьць табе мільён даляраў, а калі не – ён выб'е зь цябе ўсё дзярмо!

Я: Гэта што, нейкая новая моладзевая тусоўка?..

Джон: Хэнк – мільянэр-філянтроп. Ён пабудаваў гэты горад. Хэнк ягоны гаспадар! Ён можа зрабіць, што хоча, а ён хоча даць табе мільён даляраў, але ня можа, пакуль ты не пацалуеш яму жопу!

Я: Але гэта бязглузьдзіца! Якога хрэна...

Мэры: Хто ты такі, каб сумнявацца ва ўладзе Хэнка?! Ты што, ня хочаш мільён даляраў? Няўжо гэта ня вартае таго, каб пацалаваць жопу?

Я: Можа і вартае, але...

Джон: Тады ідзем з намі цалаваць жопу.

Я: І часта вы цалуеце жопу Хэнка?

Мэры: О, так! Увесь час!

Я: І ён даў вам мільён даляраў?

Джон: Не! Мы атрымаем грошы, як толькі пакінем горад!

Я: Так чаму б вам не пакінуць горад прама зараз?

Мэры: Нельга пакідаць горад, пакуль Хэнк ня скажа, інакш ён ня дасьць табе грошаў і выб'е зь цябе ўсё дзярмо!

Я: А вы ведаеце кагосьці, хто цалаваў жопу Хэнка, пакінуў горад і атрымаў мільён даляраў?

Джон: Мая маці цалавала жопу Хэнка гадамі. Яна пайшла з гораду ў мінулым годзе. Я ўпэўнены, што яна атрымала грошы.

Я: Ты зь ёй пра гэта размаўляў?

Джон: Канешне не! Хэнк не дазваляе гэтага!

Я: Што жа прымушае цябе думаць, што ты атрымаеш грошы, калі ты ніколі не размаўляў з тым, хто іх атрымаў?

Мэры: Але ён дае табе трохі грошаў яшчэ да таго, як ты пойдзеш з гораду. Ты можаш атрымаць падвышэньне, выйграць трохі ў латарэю, знайсьці 20 даляраў на вуліцы...

Я: А пры чым жа тут Хэнк?

Джон: Існуе пэўная сувязь.

Я: Прабачце, але гэта гучыць вельмі бязглузда!

Джон: Але дзеля мільёна даляраў варта паспрабаваць. І памятай, калі ты не пацалуеш жопу Хэнку, ён выб'е зь цябе ўсё дзярмо!

Прадметам культу і пакланеньня чалавек здольны зрабіць усё, што заўгодна: ад залатога цяля да...

Я: Можа магчыма ўбачыцца з Хэнкам, абмеркаваць дэталі...

Мэры: Ніхто ня можа бачыць Хэнка, ніхто ня можа зь ім размаўляць

Я: Як жа тады цалаваць яму жопу?

Джон: Часам мы проста пасылаем паветраны пацалунак і думаем пра ягоную жопу, часам цалуем жопу Карла, а ён перадае Хэнку.

Я: Якому Карлу? Хто такі Карл?

Мэры: Гэта наш сябар. Менавіта ён навучыў нас цалаваць жопу Хэнку.

Я: І вы яму паверылі на слова, што Хэнк узнагародзіць вас, калі вы будзеце цалаваць яму жопу?

Джон: Не! Карл атрымаў ліст ад Хэнка шмат гадоў назад, дзе ўсё тлумачыцца. Вось копія ліста, паглядзі сам.

Джон працягнуў мне фотакопію:

1. Цалуйце жопу Хэнку і ён дасьць вам мільён даляраў, калі вы пакінеце горад.
2. Не злоўжывайце алькаголем.
3. Выбівайце ўсё дзярмо з тых, хто вас ня любіць.
4. Харчуйцеся правільна.
5. Сам Хэнк прадыктаваў гэты ліст.
6. Месяц зроблены з галяндзкага сыру.
7. Усё, што гаворыць Хэнк, правільна.
8. Мыйце рукі пасьля туалету.
9. Ня піце.
10. Ня ешце вострыя прыправы.
11. Цалуйце жопу Хэнку або ён выб'е з вас усё дзярмо.

Я: Гэта нібыта напісана на паперы Карла?

Мэры: У Хэнка няма паперы!

Я: У мяне падазрэньне, што, калі праверыць, высьветліцца, што гэта почырк Карла.

Джон: Канешне. Хэнк яму прадыктаваў.

Я: Вы ж казалі, што ніхто ня бачыў Хэнка!

Мэры: Шмат гадоў таму ён размаўляў зь некаторымі людзьмі.

Я: Калі ён філянтроп, чаму ж ён выбівае ўсё дзярмо зь людзей, погляды якіх адрозьніваюцца?

Мэры: На тое ёсьць воля Хэнка, а Хэнк заўжды мае рацыю!

Я: З чаго вы гэта ўзялі?

Мэры: Пункт 7 кажа: «Усё, што гаворыць Хэнк, правільна!»

Я: А раптам ваш Карл усё гэта напісаў сам?

Джон: Дык жа пункт 5 кажа: «Сам Хэнк прадыктаваў гэты ліст». Акрамя таго, пункт 2 кажа: «Не злоўжывайце алькаголем», пункт 4: «Харчуйцеся правільна», а пункт 8: «Мыйце рукі пасьля туалету». Усе ведаюць, што гэта правільна, значыць і астатняе правільна!

Я: Але пункт 9 кажа: «Ня піце», што не адпавядае пункту 2. А ў пункце 6 - наогул бязглузьдзіца пра Месяц з сыру!

Джон: Пункт 9 проста ўдакладняе пункт 2. А наконт 6-га, ты ж ніколі ня быў на Месяцы, адкуль ты ведаеш?

Я: Навукоўцы даказалі, што Месяц з каменю!

Мэры: Але камень можа запраста апынуцца зацьвярдзелым сырам.

Я: Няведаньне паходжаньня каменя зусім не гаворыць пра тое, што гэта сыр.

Джон: Навукоўцы могуць памыляцца, але ж мы ведаем, што Хэнк заўжды мае рацыю!

Я: Мы ведаем?

Мэры: Канешне, з 5-га пункта.

Я: Ты кажаш, што Хэнк заўжды мае рацыю, бо так напісана ў лісьце. Ліст правільны, бо яго прадыктаваў Хэнк. Хэнк прадыктаваў ліст, бо гэта напісана ў лісьце. Замкнёнае кола – Хэнк мае рацыю таму, што ён гаворыць, што ён мае рацыю.

Джон: Нарэшце ты зразумеў! Як прыемна, калі хтосьці пачынае адкрываць душу і думаць па-Хэнкаўску.

Я: Але... Добра. А што наконт прыправаў?

Мэры чырванее. Джон кажа:

– Прыправы есьці нельга. Так сказаў Хэнк!

Я: Што, ні перца, ні гарчыцы?

Мэры выглядае ашаломленай. Джон крычыць:

– Не гавары гэткія словы! Усе прыправы – гэта хэнкахульства!

Я: Так што, нельга есьці капусту з маянэзам?

Мэры затыкае вушы: Я гэтага ня чула! А-а-а-а-а-а-а!

Джон: Гэта брыдка! Толькі гадкія вычварэнцы могуць такое есьці...

Я: Я ем гэта ўвесь час. Мне падабаецца!

Мэры губляе прытомнасьць. Джон падхоплівае яе і, сыходзячы, крычыць:

– Калі б я толькі ведаў, што ты адзін зь іх, я нават не губляў бы на цябе час! Калі Хэнк будзе выбіваць зь цябе ўсё дзярмо, я буду стаяць побач і, сьмеючыся, лічыць грошы. Я пацалую жопу Хэнку за цябе, маянэзны пажыральнік гарчыцы! ●

Фама Няверуючы

Чаму ў нашым жыцьці здараецца дзярмо?

Адказ на гэтае пытаньне з пункту погляду розных рэлігійных плыняў

Колькі б ты ні стараўся выбрацца з поўнага дзярма, заўсёды трапляеш у яшчэ большае дзярмо

ДЗЭН: Які ёсьць гук таго дзярма, якое здараецца?

КАНФУЦЫЯНСТВА: Канфуцый сказаў: «Дзярмо здараецца».

ГЕДАНІЗМ: Няма нічога лепшага за дзярмо, якое здараецца.

ІНДУІЗМ: Гэтае дзярмо здарылася раней.

ІСЛАМ: Гэта воля Алаха, што дзярмо здараецца.

ЭКЗЫСТЭНЦЫЯЛІЗМ: Веданьне таго, што сьвет – дзярмо, перастае яго рабіць дзярмом.

БУДЫЗМ: Калі дзярмо здараецца, гэта насамрэч не дзярмо.

АДВЭНТЫСТ СЁМАГА ДНЯ: Ніякага дзярма па суботах.

МАРМАНІЗМ: Гэтае дзярмо здарыцца ізноў.

МУНІСТ: Насамрэч толькі шчасьлівае дзярмо здараецца.

СТАІЦЫЗМ: Гэтае дзярмо для мяне добрае.

ПРАТЭСТАНЦТВА: Няхай гэтае дзярмо здарыцца з кім-небудзь яшчэ.

СЬВЕДКА ЯГОВЫ: Пусьці мяне ў свой дом і я распавяду табе, чаму дзярмо здараецца.

ТЭЛЕЭВАНГЕЛІЗМ: Дашлі грошы альбо дзярмо здарыцца з табой.

КРЫШНАІЗМ: Дзярмо здараецца рама рама.

РАСТАФАРЫЯНСТВА: Давайце пакурым гэтае дзярмо!

ДЭІЗМ: Штосьці дзесьці стварыла ўсё гэтае дзярмо.

ЭГАЦЭНТРЫЗМ: Я зрабіў ўсё гэтае дзярмо.

ПЭСЫМІЗМ: Дзярма будзе болей.

АПТЫМІЗМ: Гэтае дзярмо таксама пройдзе.

РЭАЛІЗМ: Жыцьцё – дзярмо!

ІДЭАЛІЗМ: Я магу справіцца з гэтым дзярмом!

ПАЗЫТЫВІЗМ: Дзярмо такое, якім ты яго робіш.

ПАТРЫЯТЫЗМ: Гэта маё дзярмо, правільнае яно ці не.

МАТЭРЫЯЛІЗМ: Хто памрэ з большай колькасьцю дзярма, той перамог.

КАМПУТАРЫЗМ: Чаму гэтае дзярмо не працуе?

ДЭКАРТЫЗМ: Я думаю, значыць я дзярмо.

АГНАСТЫЦЫЗМ: Што гэта за дзярмо?

ХРЫСЬЦІЯНСКІ ФУНДАМЭНТАЛІЗМ: Дзярмо здараецца, але Ісус усяроўна любіць цябе ●

ДАОСІЗМ: Дзярмо здараецца.

КАТАЛІЦЫЗМ: Дзярмо здараецца з табой таму, што ты кепскі.

ПРАВАСЛАЎЕ: Пакайся, бо з табой зноў здарыцца гэтае дзярмо.

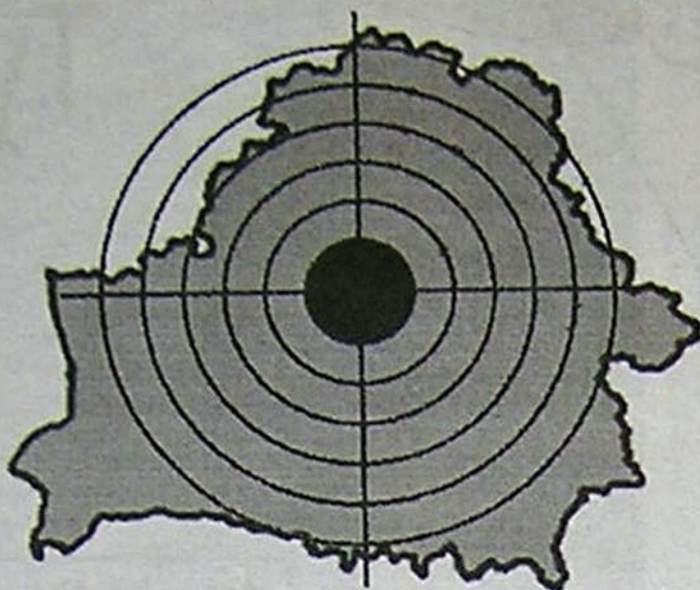
ЮДАІЗМ: Чаму гэтае дзярмо заўжды здараецца менавіта з намі?

АТЭІЗМ: Няма ніякага дзярма.

КАЛЬВІНІЗМ: Дзярмо здараецца таму, што ты недастаткова старанна працуеш.

Апэрацыя «Свабода Беларусі»

Або якія «умалішонныя» тычаць пальцам у нашую краіну

Першы этап амэрыканскай дэмакрататворчай акцыі ў Іраку, відаць, падыйшоў да свайго пераможнага фіналу. Вашынгтон сілай сваёй слаўнай зброі вадварыў трыюмф дэмакратыі і правоў чалавека ў Іраку, даўшы пендаля крываваму сатрапу Садаму. І пакуль Буш зоркім вокам аглядае глёбус у сваёй Авальнай залі, вагаючыся паміж Сірыяй і Іранам на прадмет дзе меншы каэфіцыент свабоды прэсы і большая верагоднасьць вытворчасьці гіпатэтычнай зброі масавага зьнішчэньня, усё больш раздаецца галасоў накіраваць позірк вяршыцеля лёсаў Сьвету на больш паўночны рэгіён – Беларусь. Абгрунтаванасьць гэтых зь першага погляду інсынуацыяў можна вызначыць па рэакцыі ўласна самога афіцыйнага Менску. На нядаўнім выступе ў парляманце сам Лукашэнка нават прысьвяціў гэтаму аспэкту адмысловы камэнтар: «Они уже нас записали в «ось зла» и указывают пальцем на Беларусь в ряду других государств. Внутренняя оппозиция пытается запугать общество, насторожить его и этим самым, возможно, дестабилизировать обстановку в стране. Это им выгодно, поэтому они указывают на свой народ и на свою страну, мол, вы следующие. Конечно, есть такие «умники» и вне страны. Они тоже пытаются прессинговать нас, запугать руководство страны. Но нас запугать невозможно.»

Новаяўлёны абаронца беларускай дэмакратыі кангрэсмэн Крыстафэр Сміт

Нэрвознасьць бацькі можна зразумець і без паўлітры, калі ўзяць пад увагу тое, што гэтыя галасы раздаюцца ня толькі з самой Сінявокай, ад лідэраў дэмакратычнай апазыцыі. Тое, што каардынатар «Зубра» А.Шыдлоўскі, як ён прызнаўся ў інтэрвію *Белорусской Газете*, гатовы з кветкамі вітаць амэрыканскія вызвольныя танкі, гэта было б паўбяды. А вось тое, што такія анцімоніі разводзяць і нашыя эўрапейскія суседзі – повад напружыць ягадзіцы. Як паведаміў традыцыйна варожы голас Радыё Свабода, у Эўропе сапраўды ўва ўсю абсмоктваюць пэрспэктывы вырашэньня лёсу беларускага рэжыму сучаснымі, больш эфэктыўнымі сродкамі. У прыклад Радыё Свабода прыводзіць цытаты зь нямецкай газэты *Frankfurter Rundschau*, які з большага зьяўляецца паказальным і адлюстроўвае сытуацыю нагнятаньня.

«Тое, што наступным пад прыцэлам Вашынгтону апынецца беларускі дыктатар, ня мусіць выклікаць ніякага сумневу», – піша *Frankfurter Rundschau*. Паводле гэтага выданьня, ЗША ўжо даўно лічаць Беларусь краінай, належнай да «восі зла». Што да менскага лідэра, то ён толькі й робіць, што ўсё больш і больш раздражняе Амэрыку.

Лукашэнка, маўляў, ніколі не рабіў таямніцы са сваёй пазыцыі ў дачыненьні да іракскага канфлікту. Калі ж вайна ў Іраку пачалася, менскі кіраўнік назваў яе цяжкім грахом ЗША. Праўдападобна, што для Вашынгтону гэта стала апошняй кропляй.

Як далей піша *Frankfurter Rundschau*, працягваючы сыпаць соль на раны Карла Маркса-38, цалкам магчыма, што пасьля завяршэньня іракскага канфлікту Штаты возьмуць пад прыцэл Лукашэнку. Тыя заявы адносна Беларусі, якія апошнім часам робяць Кангрэс ЗША і некаторыя амэрыканскія сэнатары, маюць пасьлядоўны характар.

У мэтах падтрымкі дэмакратычных працэсаў у краіне ЗША мяркуюць выдаткаваць апазыцыі 40 мільёнаў даляраў ЗША у рамках прыняцьця г.зв. «Акту аб дэмакратыі ў Беларусі», ініцыяванага з падачы кангрэсмэна-рэспубліканца Крыстафэра Сміта. Тут мы між іншым заўважым, што К.Сміт абраны ад штату Нью-Джэрсі, які зьяўляецца гняздом беларускай эміграцыі ў ЗША.

Аналізуючы разьвіцьцё беларуска-амэрыканскіх дачыненьняў, аглядальнікі *«Frankfurter Rundschau»* і шэрагу іншых нямецкамоўных СМІ, узгадваюць наступныя моманты. Афіцыйны Менск назваў амэрыканскі Акт адносна дэмакратызацыі Беларусі дэструктыўным і падкрэсьліў, што падобныя захады нэгатыўна адаб'юцца на разьвіцьці двухбаковых дачыненьняў.

Пагадзіцеся, у такой сытуацыі бацька ня толькі агульнавайсковыя манэўры правядзе – тут пахне й паўнамаштабнымі вучэньнямі па грамадзянскай абароне. Адзінае, што радуе: нас пакуль не абвінавацілі ва ўтрыманьні зброі масавага паражэньня! Ну і на гэтым дзякуй.

Джэсі Хэлмз,
няўдалы абаронца беларускай дэмакратыі

ДавЕдка

«Акт аб дэмакратыі ў Беларусі»

У першыню быў агучаны кангрэсмэнам Крыстафэрам Смітам яшчэ 27 чэрвеня 2002 году ў Палаце прадстаўнікоў ЗША. «Акт» мае мэтай абвяшчэньне ЗША санкцыяў супраць Беларусі ў выпадку адмовы беларускіх уладаў спыніць перасьлед незалежных СМІ, расьсьледаваць выпадкі «палітычна матываваных» зьнікненьняў людзей і вызваліць усіх палітвязьняў. Для шэрагу беларускіх чыноўнікаў мяркуецца зачыніць уезд на тэрыторыю ЗША, забараніць стратэгічны экспарт у Беларусь і дзяржаўныя інвэстыцыі, а таксама прыняць меры да скарачэньня фінансавай дапамогі Беларусі з боку міжнародных фінансавых інстытутаў. «Акт» таксама прадугледжвае абнародаваньне экспарту Беларусьсю зброі ў краіны, што падтрымліваюць тэрарызм, і публікацыю зьвестак аб маёмасьці Лукашэнкі і ягонага атачэньня. Акрамя таго, паводле гэтага дакумэнту мяркуецца адсыцягнуць на патрэбы дэмакратыі ў далёкай усходне-эўрапейскай краіне 40 мільёнаў даляраў.

«Акт аб дэмакратыі» доўга праваляўся пад сукном у Кангрэсе. Чарговае зьвяртаньне да яго было зробленае тым жа К.Смітам 13 лютага 2003 году. Сёньня пад гэты дакумэнт падпісаліся ўжо некалькі амэрыканскіх кангрэсмэнаў і сэнатараў.

Таворыць Скаруліс...

Агляд айчыннай аналітыкі беларускім палітэмігрантам са Швайцарыі і Бэльгіі

Нягледзячы на вясёлае перадвелікоднае надвор'е, на тое, што вайне канец і дарога міру, настрой у некаторых калюмністаў змрочны, а прагнозы самыя пэсымістычныя. Вось рэдактарская калёнка рэдактара *Нашай Нівы* Андрэя Дынька.

Аптымізму рэдактара Згоды Здвішкоффа пазайздросьцяць хіба нябожчыкі:

Тады ўжо відаць, рубель пачне расьці, а рабункі і крадзяжы будуць дзяліцца і змяншацца.

Толькі ў Канстанціна Скуратовіча зь *Беларускага Рынку* настрой самы велікодны і жыцьцярадасны, ёсьць повад для аптымізму:

У Алены Манкевіч таксама радасьць, зь якой журналістка сьпяшаецца падзяліцца з чытачамі *Рэспублікі*:

Калі ж гэта Хвастоў стаў такім моцным дыпляматам? Відаць, летась на гарадзкім сьвяце выйграў дыплём супэрмэна, які давалі тым, хто зьесьць шэсьць талерак «Галіны Бланкі»...

А на сайтах беларускага інтэрнэту сам Аляксандр Фядута пяе, як дзяк, на клірасе. Відаць, сапраўды вясна прыйшла, засталося дачакацца яшчэ і датацыяў:

Арсень Скаруліс,
палітуцякач

Падзеньне жалезнай заслоны

[illegible]

Куды пае хаць адпачыць?

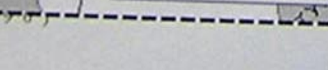
Турыстычны гід для беларускіх чыноўнікаў

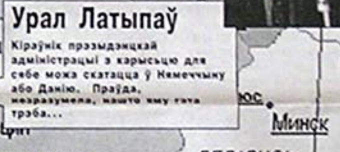
©.MirKart.Ru

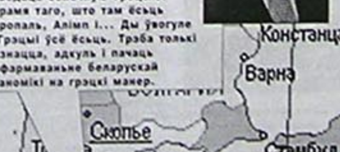

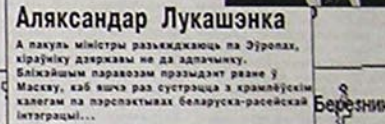

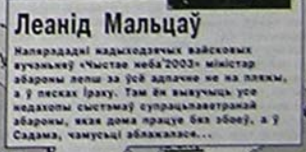

АнОнсы

Праваслаўным:

Нядзеля на гэтым тыдні, дзякуючы сьвяту, зьмяняе блакітна-сатанінскі экран тэлевізару ў чысты, як крыніца, рупар праваслаўнай думкі. Сьвяточны дзень, як калісьці, вельмі спрыяе для прагляду праваслаўнымі гледачамі. **Беларускае талебачаньне** ў гэты сьвяты для кожнага артадокса дзень парадуе нас **а 09.10 Словам Мітрапаліта Філярэта**, прысьвечаным да сьвята Ўваскрэшаньня Хрыста. Кожны з нас, праваслаўных авечак, зможа афігець ад глыбіні інтэлектуальнай думкі нашага пастуха зямнога. **Па БТ а 15.15** усім праваслаўным рэкамэндуецца паглядзець **перадачу з цыклу «Сьвятыні Беларусі»**, сёньня нас парадуюць аповедам пра Спаса-Прыабражэнскі храм у Заслаўі, і мы нават атрымаем адказы не на нашыя пытаньні. **РТР** для праваслаўнага чалавека пачынаецца **а 13.20 віншавальнай прамовай Патрыярха Маскоўскага і Ўсея Русі Алексія II** Слова нашага галоўнага праваслаўца як бальзам на сэрца праліецца на нас праз дынамікі і вушы. Таксама парадуе праваслаўных вернікаў ў гэты дзень **8 канал а 16.20 праваслаўным календаром**, каб кожны з нас ведаў калі і за што чарку наліваць і калі можна гэтую чарку закусваць шкваркай, а калі трэба абмяжоўвацца рэдзькай, бо пост. Але ж нельга губляць пільнасьці! Кожны з бацькоў мусіць прасачыць за тым, каб сваё чада ўратаваць ад узьдзеяньня заходняй прапагандскай мультыплікацыі ў выглядзе **сэрыялу «Геркулес»**, які будуць паказваць **а 13.35 па ОНТ**. А таксама прапануем не пераключаць тэлевізар **а 22.00 на тэлеканал Культура** Там як раз у гэты час ідзе **рубрыка «Культ кіно»**. Кожны з нас, правільна славячых Госпада, ведае, што культ у нас адзін – непарушальная праваслаўная царква, а наш пастух зямны – Алексій II. Не глядзіце **РТР а 10.20** Там у гэты час будзе дэманстравацца амэрыканскі фільм зь ератычнай назвай **«Мае блакітныя нябёсы»**. Кожны з нас ведае, што нябёсы ня іхныя, а належаць Госпаду Богу, а гэтым амэрыканскім ератыкам гарэць у геене вогненай.

БТ

07.00 Навіны.
07.15 «Бэльфэгор». Мульт-сэрыял (Міжнародны Францускі Канал).
07.40 5 цудаў.
07.50 Мультыклюб.
08.30 Арсэнал. Праграма пра войска.
09.05 Алхімія слова.
09.10 Слова Мітрапаліта Філярэта на сьвята Ўваскрэшаньня Хрыстова.
09.20 «Сузор'е надзеяў». Нацыянальны тэлевізійны конкурс юных талентаў.
09.45 «ТРЫ БРАТЫ» (Індыя). 2-я сэрыя.
11.15 Сад мары. Перадача для дачнікаў.
11.45 Музэум. «Шэдэўры беларускага іканапісу».
12.00 Навіны.
12.15 «Усё нармальна, мама!» Забаўляльная праграма.
13.00 «Вашае лато».
13.35 Існасьць. Сьвяточны выпуск.
14.05 «Беларусь на скрыжаваньнях стагодзьдзяў». Відэафільм («Белвідэацэнтр»). Фільм 2-гі.
15.00 Навіны.
15.15 Сьвятыні Беларусі. «Спаса-Прэабражэнскі храм у Заслаўе».
15.40 Сьвет жывёлаў у сэрыяле «Барацьба за выжываньне» (Вялікабрытанія).
16.35 «Маршрут №...».
16.40 Кліп-абойма.
17.20 «МЭРЫ ПОПІНС, ДА ПАБАЧЭНЬНЯ!» (СССР). 1-я і 2-я сэрыі.
19.55 Хакей. Чэмпіянат сьвету. Швэцыя – Беларусь. Трансляцыя з Фінляндыі.
22.25 Панарама: падзеі тыдня.
23.15 Тэлебаромэтр. Прагноз надвор'я.
23.35 «ДВОЕ НА ВОСТРАВЕ СЬЛЁЗ». Мэлядрама («Беларусьфільм»).

08.00 Навіны.
08.20 Ералаш.
08.30 Служу Айчыне!
08.55 Дысней-клюб: «Легенда пра Тарзана».
09.15 «У сьвеце жывёлаў» зь Мікалаем Драздовым.
10.00 Навіны (з субтытрам).
10.15 «Юкі адкрывае Дысэйлэнд».
10.25 «Непуцёвыя нататкі» з Дз.Крыловым.
10.45 Пакуль усе дома.
11.30 Дог-шоў.
12.10 «Шукальнікі». «Таямнічы востраў».
12.40 «Клюб падарожнікаў» зь Юрам Сянкевічам.
13.35 Дысней-клюб: «Геркулес».
14.00 Навіны (з субтытрам).
14.15 «Валадар густу» з Валдзісам Пельшам.
15.15 «Вялікія бацькі». Ю.Нікулін.
15.45 Ток-шоў «Выбар».
16.30 «ГЭТА ЎСЁ ЯНА». Камэдыя (ЗША), 1999.
18.10 «КВН 2003». Вышэйшая ліга.
20.30 Контуры.
21.10 «ВЯСЕЛЬЛЕ ПАДЧАС СЭЗОНУ ДАЖДЖОЎ». Мэлядрама (Індыя – ЗША – Італія), 2001.
23.15 Часы.
00.15 Ала Пугачова. «Казкі пра каханьне» да 01.15.

РОССИЯ

09.15 Раніішняя размова зь Дзьмітрыем Кісялёвым.
09.50 «Гарадок». Дайджэст. Забаўляльная праграма.
10.20 «МАЕ БЛАКІТНЫЯ НЯБЁСЫ» (ЗША), 1990.
12.10 Парлямэнцкая гадзіна.
13.00 Весткі.
13.20 Віншаваньне Патрыярха Маскоўскага і Ўсея Русі Алексія II.
13.25 Вакол сьвету.
14.20 Дыялёгі пра жывёлаў.
15.25 Пакой сьмеху.
16.20 «САБРЫНА». Мэлядрама (ЗША), 1995.
18.50 У «Гарадку».
19.00 Весткі тыдня.
20.10 Спэцыяльны карэспандэнт.
20.35 «ПЕРАГАВОРШЧЫКІ». Крымінальная драма (ЗША), 1998.

НТВ

09.00 Сёньня.
09.05 «КАХАНЬНЕ ЎДАЎЦА». Сэрыял (ЗША), 5-я сэрыя.
10.00 Сёньня.
10.05 Надзея Румянцава ў праграме Паўла Лабкова «Расьліннае жыцьцё».
10.40 Вы будзеце сьмяяцца!
11.00 Сёньня.
11.05 Важныя людзі ў праграме «Уплыў».
12.00, 14.00 Сёньня.
12.05 «ПАКРОЎСКІЯ ВАРОТЫ». Камэдыя. 1-я і 2-я сэрыі.
14.50 Смачныя гісторыі.
15.00, 16.00 Сёньня.
15.15 Спорт «Лато 6 з 49».
15.20 Экстрэмальны кантакт: марскі мамант.
15.45 «Паходжаньне чалавека». Ток-шоў «Прынцып даміно».
17.00 «Найноўшая гісторыя». Генерал Лебедзь.
18.00 «Сёньня» з Кірылам Пазьняковым.
18.35 «ШПЕГІ-2: УСПОЛАХ». Дэтэктыў. 2-я сэрыя.
19.40 «ІЛЬВІНАЯ ДОЛЯ». Баявік.
21.50 «АСАБЛІВА НЕБЯСЬПЕЧНЫ ЗЛАЧЫНЦА». Баявік (ЗША).
23.50 «КЛАН САПРАНА». Гангстэрскі сэрыял (ЗША), 26-я сэрыя.

КУЛЬТУРА

11.20 Пецярбург-300. «Сэнтымэнтальны вальс». Дак. фільм. Рэжысэр Ю. Аляксандраў.
11.35 «Латнікі сьмеху». «У пагоню».
12.00 Нядоўгія гісторыі.
12.15 Шпацыры па Брадвэю.
12.45 Дзіцячы сэанс. «Спадчына чараўніка Бахрама», «Умка». Мультфільмы.
13.25 «Дагістарычны сьвет». «Сьвітанак эпохі дыназаўраў».
13.55 Чорныя дзіры. Белыя плямы.
14.50 «Час музыкі». Тэлечасопіс.
15.20 «У сьвеце танца». «Казкі Хэлпмэна». Дак. фільм.
16.15 Сьмеханастальгія.
16.40 Да 75-годзьдзя Юрыя Якаўлева. «Князі, гусары, Мэфістофэль і пацак, ці Герой не нашага часу».
17.20 «ІДЫЁТ» (СССР), 1958.
19.20 «Больш за каханьне». Восіп Мандэльштам і Вольга Ваксель.
20.00 «Адкрыцьцё II Маскоўскага Велікоднага фэстывалю». Прамая трансляцыя зь Вялікай залі кансэрваторыі.
22.00 «Культ кіно» з Кірылам Разлогавым. **«КАСАВОКАЕ ШЧАСЬЦЕ»** (Польшча), 1960.
23.50 Праграма перадач.

05.30 Музычны канал.
06.30 «Дзікая плянэта»: «Ратавальнікі». Дак.фільм.
07.30 «Дэніс-гарэза». Мультыплікацыйны сэрыял.
08.00 «Пітэр Пэн». Мультыплікацыйны сэрыял.
08.25 «Хіткліф». Мультыплікацыйны сэрыял.
08.50 «СТВ-спорт».
09.05 «Менск і мянчукі».
09.15 «Партрэт у інтэр'еры».
09.30 «Аўтапанарама».
09.50 «СТАРАЯ КРЭПАСЬЦЬ» (СССР), 1973.
10.40 «АФОНЯ». Камэдыя (СССР), 1975.
12.15 «Сьняданак з Інай Афанасьевай».
12.40 «Дабрыдзень, доктар!».
12.55 «Арт-экспрэс».
13.15 «ГАНГСТЭРЫ І ПАДГУЗЬНІКІ». Крымінальная камэдыя (ЗША), 1993.
14.45 «Чысты голас» Дак. фільм з цыкла «Агульны дом».
15.05 «Відавочца» з Іванам Усачовым.
15.35 «Міравыя розыгрышы».
16.05 «ДРУГОЕ ДЫХАНЬНЕ». Камэдыйны сэрыял.
16.35 «Жыцьцё з Луі». Мультыплікацыйны сэрыял.
17.00 «Навіны шоў-індустрыі».
17.30 «Вар'яцкі сьвет». Дак. фільм.
18.20 «168 гадзін». Інфармацыйна-аналітычная праграма.
19.05 «Усё для цябе».
19.35 «Пакуль гарыць сьвечка».
20.10 «БУДЗЬЦЕ МАІМ МУЖАМ». Камэдыя (СССР), 1981.
21.40 «Гульнёвы рэфлекс».
22.00 «ЗАЛАТОЕ ЦЯЛЯ» (СССР), 1968. 1-я сэрыя.
23.15 «Навіны СНД».
23.30 «ЗАЛАТОЕ ЦЯЛЯ» (СССР), 1968. 2-я сэрыя.
01.10 Заканчэньне эфіру.

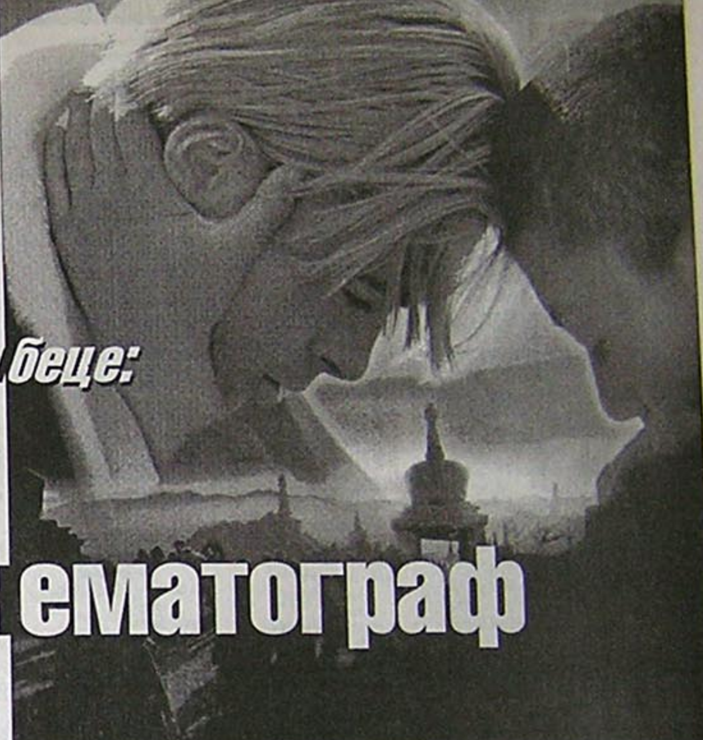
8 канал

15.00 «У госьці да казкі». **«МАР'Я-МАСТАЧКА»**.
16.20 «Праваслаўны каляндар».
16.30 «Эўропа сёньня».
17.00 «ПА СЯМЕЙНЫХ АБСТАВІНАХ».
19.00 Тэлемагазін.
19.10 «Атамік Філмз» і «К-відэа» прадстаўляюць.
20.00 «ІЕШУА». Сэрыял. **«ХВАЛІ СЬВЕТУ, ЯКІЯ ПЕРАМАГЛІ ЦЕМРУ»**.
20.45 «Вечарніца».
21.00 Тэлемагазін.
21.10 «СЕМ ГОД У ТЫБЕЦЕ».

НАВІНКІ TV
Праграма тэлебачаньня 21-27 красавіка 2003

Сем гадоў у Тыбеце:

Царква vs кінематограф

У мінулым жыцьці гэты чарвяк мог быць тваёй маці.

Восем гадзін для працы, восем для сна, восем вольных – кажа старая формула працоўнага руху. Але на пачатку станаўленьня сацыялістычнай дзяржавы ніхто нават і падумаць ня мог, што гэтыя вольныя восем часоў стануць арэнай непрымірымай барацьбы царквы і кінематографу, якая не спыняецца ні на хвіліну, змагаючыся за простыя працоўныя душы сваіх вернікаў і гледачоў. Як сьцьвярджаў вядомы «правы ўхіліст» Троцкі ў далёкім 1923 годзе, кінематограф ёсьць лепшым інструмэнтам прапаганды – тэхнічнай, культурнай, вытворчай, антыалькагольнай, санітарнай, палітычнай і г.д., але з пункту погляду барацьбітоў супраць нячыстага, мэта сынэма адная і старая, як сьвет, – натырыць як мага болей душ бедных авечак, якія блукаюць па цёмным бязбожным сьвеце.

У гэтым двубоі кожны выкарыстоўвае тыя прыёмы, на якія здольны, але з улікам хуткага і пасьпяховага разьвіцьця кінематографу і закаранелага кансэрватызму рэлігійных інстытуцыяў, апошнія відавочна адстаюць у вытворчасьці зброі масавага ўзьдзеяньня, зводзячы ўсё да тыповых наездаў на прадукты кіношнага рынку. Гэтак, напрыклад, калі верыць царкоўнаму вучэньню у выкананьні www.pravoslavie.ru, «Матрыца» ўяўляе сабой прапаганду гностыка-масонскага вучэньня, а дурачка Амэлі з аднайменнага фільму наогул зьяўляецца правадніком у сьвет эстэтызаванага ілжэдабра, супраць чаго і змагаюцца разнастайныя прадстаўнікі Хрыста на зямлі.

Але, як вядома, лепшая абарона – гэта напад, і кінематограф, не прымушаючы сябе доўга чакаць, кідае ў масы свае «тамагаўкі», выводзячы на п'едэстал гонару і любові прадстаўнікоў альтэрнатыўных хрысьціянству веравучэньняў: індзейскіх і афрыканскіх шаманаў, будыйскіх манахаў, а Далай Ламу ў выкананьні Ямянга Ямчо Вангчука наогул хочацца на руках насіць – ён хоць і малады, але ж які мудры! У той сама час для вобразу рэлігійнага маньяка практычна заўсёды выбіраецца прадстаўнік якойсьці хрысьціянскай канфэсіі альбо чалавек, які выкарыстоўвае хрысьціянскую сымболіку: тут варта ўзгадаць такіх каларытных пэрсанажаў як пастар-пярэварацень з «Срэбнай кулі», манашка-тэрарыстка з «Вашынгтонскага таксі», прапаведнік-нэкрафіл з «Імкненьня забіваць» і інш. Калі ў фільме адбываюцца забойствы, то абавязкова з дапамогай прадметаў культу і абавязкова ў царкоўных будынках. Гэтак, напрыклад, забіваць можна нажом, які перароблены ў расьпяцьце («Трэцяя ўлада»), пад манаскім адзеньнем лёгка схаваць аўтамат («Хросны бацька-3»), а біцца і страляцца вельмі зручна ў царкве («Бяз твару», «Крэпкі арэшак-2»). Ну а вычварэньні над тэкстамі Сьвятога Пісаньня наогул ня ведаюць межаў.

Аднак ня трэба ня браць пад увагу гістарычны досьвед барацьбы царкоўных дзеячоў. Кіно – справа маладая і гарачая, і таму мудрагелістыя старцы-вернікі маюць усе шанцы пачаць перацягваць коўдру на сябе, актывізуючы свае патаемныя рэсурсы. У рэшце рэшт, калі Ватыкан нарэшце зможа сэканоміць той мільярд даляраў у год, які ідзе на пакрыцьцё расходаў за карыстаньне хлопчыкамі-служкамі, то можна ўявіць, на што з посьпехам можна патраціць гэтыя грошы. Але ня будзем пра сумнае. Прыемнага прагляду!

Айцец Дайлінг,
сьвятар-дэтэктыў

Нядзеля, 27 красавіка
8 канал 21.10
«СЕМ ГАДОЎ У ТЫБЕЦЕ»

Дзьве рэканструкцыі

Паліталёгія як мастацтва спакушэньня

Палітычная сфэра: рэканструкцыя
№2 2002

Слова рэканструкцыя, якая прыйшла на зьмену постмадэрнісцкай дэканструкцыі, зноў стала модным, як і 15 гадоў таму. Праўда, тады яно гучала як «перабудова». Перабудова скончылася тым, што старое разбурылі, а новага не пабудавалі. А пачыналася яна з гарбачоўскай барацьбы за цьверазасьць і партыйнай намэнклятурай.

Часопіс Андрэя Казакевіча *Палітычная сфэра* таксама ў нечым спроба цьвярозага погляду на мясцовую палітыку і палітыку ў сьвеце. Не сакрэт, што нашыя палітолягі – збольшага перавучаныя інструктары ЦК, таму часопіс складаецца амаль цалкам з перакладзеных матэрыялаў. Як памятаем, перабудова адкрыла заходнія шлюзы, праз якія на нас тады хлынулі хвалі інфармацыі, расхлёбваць якія давядзецца яшчэ доўга. Своеасаблівую салідНасьць часопісу павінна надаць інтэрвію з культавым амэрыканскім філёзафам Рычардам Рорці. Дзіўна, чаму Бурдзье ды нават Макс Вэбэр не атрымалі ў часопісе ані рэканструкцыі, ані нават дэканструкцыі. Чарговы інтэлектуал нумару, філёзаф і мэтадоляг Уладзімір Мацкевіч, спасылаецца на фон Хаека і Хінціку («Зрабіць так, каб людзі пачалі жыць у Беларусі»). Падаецца, што праграмная заяўка рэдактара рэканструкцыі як тэхналягічнага і практычнага разьвіцьця палітычнай сыстэмы ў часопісе засталася толькі ў межах мысьленьня саміх аўтараў часопісу. Безумоўным бэнэфісам Рычарда Рорці можна лічыць зьяўленьне інтэрвію зь ім на старонках беларускага часопісу ў 2002 годзе. Напачатку 90-х кніжкі гэтага бацькі нэапрагматыста прадаваліся няблага, амаль як сьвежыя альбомы ЛАСКОВОГО МАЯ ці MODERN TALKING. Сёньня ж выступленьне апалягета амэрыканскай міжнароднай палітыкі выглядае прынамсі дзіўна, як вяртаньне на сцэну таго ж Юры Шатунова. Пытаньні беларускага карэспандэнта атрымліваюць адказы, нібыта ўзятыя з брашуркі *Философия: притворись ее знатоком*. Рорці застаецца прыхільнікам таго погляду, што філязофія са сваім лёгацэнтрызмам ня ў стане прэтэндаваць на вырашэньне насутных праблемаў рэчаіснасьці. Гэты погляд павінен задавальняць славалюбства палітолягаў, як тых, якія філязофію вывучалі на цэкісцкіх спэцкурсах, так і сучасных, якім псэўдафілязофскі сурагат выкладаюць тыя самыя выпускнікі тых самых курсаў.

Сёньняшняя паліталёгія – перадусім тэхналёгія. Публікацыя інструкцыі па працы з актывістамі руху «ОТПОР!» магчыма, мела б грандыёзны посьпех улетку 2001 году, але сёньня больш нагадвае маханьне кулакамі (сымбаль ОТПОР!у) пасьля балю. Артыкул амэрыканскага соцыятэхноляга Чарльза Снарэ, які расьпісвае ролі палітыка і палітычнага аналітыка як функцыі ўдзельнікаў бэйсбольнага матчу адказвае на пытаньне «Як палітычны аналітык можа ўплываць на палітыку і палітычны працэс?». Фактычна палітычны мэнэджэр уплывае на палітычны працэс таксама, як мэнэджэр сецявога маркецінгу на рынкавую эканоміку, якой кіруюць больш магутныя Законы макраэканамічных джунгляў.

«Быць постмадэрністам», – гаворыць Рорці, – «значыць адкінуць ідэю, што тэорыя можа ўзвышацца над практыкай, замест таго, каб быць адной з прыладаў практыкі».

Таму тэорыя практыкі паліталёгіі ў краіне, дзе катастрафічна зьмяншаецца месца самастойнай палітычнай практыкі, непазьбежна сказваецца на практычны правал.

Вольга Гапеева
Рэканструкцыя неба
Менск 2003

Першая кніга паэткі Вольгі Гапеевай таксама дэкляруе перабудову – перабудову сфэры паэзіі і ўяўленьня, нябеснай сфэры. Адмаўленьне ад клясычнага рыфмаплёцтва на карысьць вольных вэрлібраў даўно ўжо зрабілася сымптомам цьвярозага мысьленьня ў паэзіі. Замест нейкіх там апалінэраўскіх «Алькаголяў» Вольга Гапеева прапануе чытачам каву, але каву «са спэрмай». Гэты верш зачараваў не аднаго аматара паэзіі сярэдняга ўзросту, для якіх падобная дзёрзкасьць падавалася неверагоднай у часы гімнаў і справаздач пра перавыкананьне плянаў. Калі суаднесьці вядомае выслоўе Ніцшэ пра тое, што «хрысьціянства ўкрыжавала Эраса» і да соцрэалістычнага мінулага беларускай літаратуры, можна сказаць, што «рэканструкцыя неба» для аўтаркі азначае перадусім «раскрыжаваньне бога каханьня». Насоўваецца аднак і іншая алюзія з укрыжаваным: «Тваё шчасьце, што ў мяне рукі прыбітыя»...

Такім чынам, калі рэканструкцыя паэтычнага небасхілу Вольгі Гапеевай азначае спробу засяленьня яго сваімі эратычнымі фантазіямі з мэтай спакушэньня найбольшай колькасьці аматараў прыгожых мастацтваў, то памкненьні рэдакцыі «Палітычнай сфэры» маюць таксама прагматычнае тлумачэньне: засяліць беларускае палітычнае поле амэрыканскімі ідалішчамі, каб разьлічваць на спагаду патэнцыйных спонсараў свайго сьціплага выданьня ●

ДАты

Што ні дзень – то сьвята

18 красавіка – Сусьветны дзень помнікаў і гістарычных мясьцінаў. Сёньня яго лепш за ўсё адзначаць пад разбураным помнікам Садаму Хусэйну ў Багдадзе ці каля разрабаванага марадзёрамі Багдадзкага архэалягічнага музэю.

18 красавіка – Дзень вайсковай славы Расеі, што сьвяткуецца ў гонар перамогі рускіх дружынаў пад кіраўніцтвам наўгародзкага князя Аляксандра Неўскага над нямецкімі рыцарамі-крыжаносцамі на лёдзе Чудзкага возера ў 1242 г. (г.зв. «Лядовае пабоішча»). Раней расейцы адзначалі, як усе савецкія людзі, 23 лютага, калі гіпатэтычныя чырвоныя палкі, абутыя ў лапці, спынілі гіпатэтычных немцаў пад Псковам і Нарвай. Пасьля вырашылі, што для кансалідацыі расейскага духу трэба адзначаць іншую падзею – «больш рускую», бо падлічылі, што 23 лютага быў дзень народзінаў кагосьці з членаў ленінскага ЦК. Трэба адзначыць, што ў Расеі няма адназначнага меркаваньня і што да даты, і што да галоўнага героя падзеяў амаль 800-гадовай даўніны. Адны гісторыкі лічаць Аляксандра Неўскага асобай супярэчлівай, прыхільнікам улады Залатой арды, які спаліў Ноўгарад за нежаданьне плаціць падаткі мангола-татарскім чуркам ды жорстка пакараў кіраўніка паўстаньня – свайго сына Міхала. Іншыя ўвогуле лічаць пераможцу на Чудзкім возеры Аляксандра вымысьленай асобай, а перамога належыць хану Батыю.

18 красавіка – 73 гады таму нарадзіўся Натан Эйдэльман (1930 – 1989), пісьменьнік і гісторык, аўтар кніг пра грамадзкі і культурны рух, гісторыю вальнадумства ў Расеі XVIII-XIX ст. – *Лунін, Герцэн супраць самадзяржаўя, Пушкін і дзекабрысты* і г.д. Эйдэльман быў дысыдэнтам своеасаблівым – пісаў пра мікалаеўскую Расею, а меў на ўвазе саўдэп.

19 красавіка – Дзень Халакосту. Адзначаецца ў розных краінах сьвету ў памяць пра 5 мільёнаў яўрэяў – ахвяраў гітлераўскага рэжыму. «Халакост» у прыкладным перакладзе з грэцкай мовы азначае «ахвярапрынашэньне» або «ўсеспаленьне» (відаць, алюзія на ахвяру за дзяржаву Ізраіль). Дзень сьвяткуецца яшчэ і ў памяць пра пачатак паўстаньня ў Варшаўскім гета 19 красавіка 1943 г.

19 красавіка – Дзень памінавеньня сьв. Мяфодзія (каля 815 - 885), прапаведніка хрысьціянства, стваральніка азбукі, братана Кірылы. У гэты дзень трэба піць усім, хто здольны прачытаць этыкетку на бутэльцы да тае пары, пакуль будзе ня ў стане ўвогуле нешта прачытаць. Пасьля тое самае паўтарыць за брата Кірылу.

19 красавіка – 228 год таму (1775) адбылася гістарычная бітва паміж ангельскімі войскамі и арміяй амэрыканскіх каляністаў пры Канкордзе і Лексынгтоне. Пачатак вайны за незалежнасьць ЗША (1775 – 1783). Працяг вайны адбыўся на нядаўніх манёўрах у Іраку, калі ангельцы гінулі ад ракет сваіх амэрыканскіх партнэраў па кааліцыі.

19 красавіка – 33 гады таму (1970) Волжскі аўтазавод выпусьціў першы аўтамабіль ВАЗ-2101, славутую «капейку» – блакітную мару кожнага савецкага мяшчаніна.

22 красавіка – Дзень Зямлі, дзень народзінаў Леніна і Дзень адкрыцьця Бразыліі. 503 гады таму партугалец Пэдру Алварыш Кабрал, адкрыў гэтую краіну, думаючы, што гэта востраў, ды назваў Зямлёй Вера-Круш). Таму, хто вы – камуніст, аматар бразыльскіх сэрыялаў ці проста жыхар Зямлі – у гэты дзень трэба выпіць усім!

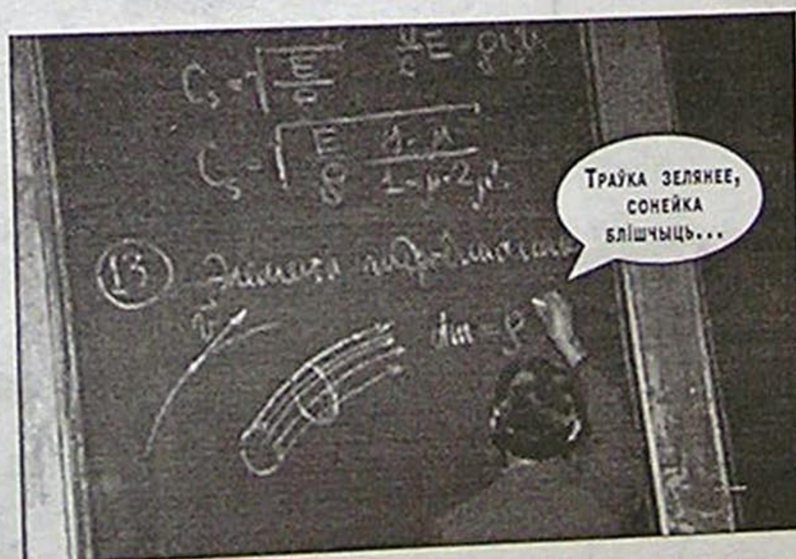
АкадэмІчная чытанІна

Алгебрай-гармонію

У гэтай сваёй першай (спадзяемся, не апошняй) кнізе аўтар зьмясьціў усё тое, што доўгія гады ўцюхваў студэнтам на лекцыях, пакуль ня высьпела гэтая манаграфія. Чытаць гэта трэба найперш тым жа студэнтам, хто прагне зазірнуць у асабістую бібліятэку ўлюбёнага настаўніка А.А.Горных, бо ўся кніга – кампіляцыя ўлюбёных настаўнікаў самога А.А.Горных. Адна бібліяграфія чаго вартая – 10 старонак! Больш за 232 крыніцы! Каб паведаміць усім пра ўсё, што ведае, аўтар экстрапалюе тэрмін «фармалізм» на ўсіх філёзафаў і аўтараў, якіх знайшоў у сваёй бібліятэцы, фармаліста ён напрыклад зрабіў нават з вусатага шаленца Ф.Ніцшэ. Фармаліста ў тым сэнсе, што Ніцшэ быў фармальна антыфармалістам, але імкнуўся пераадолець фармалізм акадэмічнага маўленьня ў дзікіх дыянісійскіх скоках і канвульсіях. А для гісторыка ўсё адно, што белыя, што чырвоныя – абы ў спрэчцы нарадзілася ісьціна, якую можна было б пасьля падшыць да сваёй дысэртацыі.

Чым выкліканая такая зацікаўленасьць аўтара менавіта гэтымі пытаньнямі? І якая ўрэшце розьніца: біцца ў канвульсіях паэтычнага натхненьня ці далдоніць ex cathedra шкалярам прапісныя ісьціны? Магчыма, разгадка ў тым, што калісьці, у часы сваёй студэнцкай маладосьці, А.А.Горных засьпеў гарачую дыскусію – знакамітую спрэчку «фізыкаў» і «лірыкаў», дзе па недасьпеласьці аўтар схіляўся на бок другіх, але сьвядомасьць суровага абавязку, служба ў войску (у танкавых войсках) прымусілі маладога інтэлектуала зрабіць выбар у бок «фізыкаў» і «фармалістаў». Але задушыць лірыка ў душы так і не атрымалася.

Паміж нагрувачшваньнямі сухога фармалісцкага тэксту, як васількі ў слуцкіх ткачоў, прарастаюць пэрлы лірычных адступленьняў: «Настоящее источает прошлое, как ядовито-сонный цветок, и этот запах время от времени достигает обоняния, дурманящее тревожной и ароматной волной». Праблемы, як аказалася, не было аніякай: нават самыя наварочаныя фармалісты Шклоўскі і Тынянаў славіліся тым, што акрамя тоўстых талмудаў папісвалі кніжкі «пра Пушкіна». Кніжцы *Фармалізм: ад структуры да тэксту і за ягоныя межы* не стае пары-тройкі вэрлібраў, каб на прыкладзе прадэманстраваць чытачам выхад па-за межы тэксту і парадаваць не энцыкляпэдычнымі, а паэтычнымі экзарсысамі ●

В.Моцартаў,
ахвяра жыдамасонскага фармалізму

Цяжкасьці сучаснага рэжысэра

Якім будзе кіно пра вайну ў новым тысячагодзьдзі?

Важнейшим из искусств для нас является кино, – як гаварыў вялікі Ленін і меў рацыю. Кіно ня толькі адлюстроўвае жыцьцё чалавека, паказвае яго ў розных сытуацыях мірнага абывацельскага спакойнага жыцьця, але і пад час канфліктаў і войнаў. Не дарма сярод падлеткаў і маргіналаў больш сталага ўзросту (ціпа закаханых у гісторыю) гэтак папулярны крывава-пампэзныя шматбюджэтныя эпічна-гістарычныя і супэрсучасныя кінабаевікі. Гістарычнай праўды няма – таму кінашоўбізнэс мае копірайт на стварэньне сваёй гістарычнай рэчаіснасьці, якая на многія гады ў галовах гарматнага мяса фармуе «правільны» сьветапогляд на цёмныя старонкі мінулага. Калі няма міту, і ня можа быць агульнай гісторыі краіны – ёсьць толькі апавяданьні відавочцаў і сьведкаў, якія існуюць як здагадкі.

Менавіта на гэтым дзьвіжку трымаліся стужкі лубочна-плякатнага тыпу. Яны апрацоўвалі ў галовах ідэалягічны загруз на нованабытых тэрыторыях, як гэта паказана ў фільме «Сыны» (1946), дзе просты латыскі хлопец Яніс, уцёкшы з канцлягеру, трапляе ў лапы свайго ж брата, які працуе паліцаем. Зноў лягер. Гэта не таямніца, што рэчаіснасьць канцлягеру далёка адрозьнівалася ад жыцьця на свабодзе, але часам гэта й трагіфарс Ліны Вэртмюлер у карціне Паскуаліна «Сем прыгажунь»: галоўны герой, каб выжыць, за пайку апрацоўвае фашыстоўскую сьвінаматку. Клясычным прыкладам зьяўляецца Рудольф Гес, начальнік лягеру Аўшвіц-Асьвенцым, які свайго вязьня паляка-садоўніка трактаваў абсалютна пачалавечы.

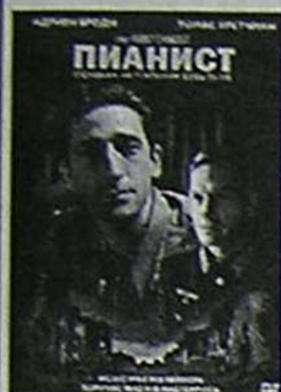

З-за адсутнасьці чыстакроўных арыйскіх ваякаў кастынг праходзяць звычайныя беларускія салдаты

У гісторыі нашай цывілізацыі было нямала жахлівай жорсткасьці, глумленьня, садызму – тупасьці і глупства. Напрыклад, у фільме Стывэна Спілбэрга «Сьпіс Шындлера» немец ратуе з лап нацысцкай сыстэмы 1100 жыцьцяў. А стужка «Падарожжа адверженых», якая таксама зьнятая паводле рэальных падзеяў, распавядае пра карабель з габрэямі-ўцекачамі, што ў 1939 годзе некалькі тыдняў прастаяў у Гаванскім порце. Але людзі не атрымалі дазволу сысьці на бераг, і іх вязуць назад у Гамбург. Вось так пад псэўдасэнтымэнталізмам грамадзтва тоіцца брутальнасьць і бязьлітаснасьць. Тыя нямногія нацыкі, якія трапілі ў рукі правасудзьдзя, зусім не пакутвалі пачуцьцем віны. Яны наадварот мелі вялікае пачуцьцё крыўды, што панесьлі пакараньне за сьляпую паслухмянасьць, за выкананьне загадаў і вайсковага доўгу. Нямецкая пэдантычнасьць, канешне, не дазваляла амэрыканскаму «prisoner in war», абароненаму Жэнэўскай канвэнцыяй, з фільму «Вайна Харта» кінуць праз калючку акраек хлеба зьнясіленаму голадам савецкаму ваеннапалоннаму, альбо выбар амэрыканца з фільму «Тыя, што гавораць зь ветрам», які вымушаны хай і коштам жыцьця індзейца з племя наваха не дазволіць ворагам здабыць тайны шыфру, захавальнікам якога зьяўляецца апошні.

Патрыятычныя ўстаноўкі амэрыканцаў ня могуць быць абсцынэнтныя тым фактам, што рамантызм вайны стаў бляклым, аднак і яскрава выявіліся яе масавыя жорсткасьці і цынізм. Зараз ваююць ня толькі за карысныя выкапні, але й за бясплатную адукацыю, прывілеі і пэнсіён, якія будуць забясьпечаныя потым. Адначасова ідзе й пошук новага ідэала героя. Гэта ўжо не Чапай на ліхім кані, які сьмела забіваў другіх і сам рызыкаваў жыцьцём – такі індывід ніяк ня ўпісваецца ў сучасныя мэтады вайны. Ужо няма тых супэрмэнаў, зьяўленьне якіх адразу мела на ўвазе – не хвалюйцеся, зараз я разьбяруся. На звалку гісторыі адправіліся былыя кінагероі ціпа «Рэмба», які адзін, амаль голымі рукамі, з лукам на вярблюдзе мог навесьці шораху ў Віетнаме і Афганістане. Новыя тэхналёгіі, зьмяніўшыя непасрэдны кантакт з ворагам на нешта безасабовае й безэмацыйнае, задаюць зусім іншыя тэндэнцыі разьвіцьця і ўдасканальваньня кінагероя будучыні. Менавіта гэтак будзе спагадліва ўсьміхацца ўзброены да зубоў, вольна гуляючы сярод мясцовага насельніцтва, добры вайсковец-збавіцель, што заплюшчвае вочы на гвалтаўнікоў і марадзёраў, і... Яны выбралі дэмакратыю! Што ж гэта за монстар – чалавек? ●

Ідзі і глядзі

ПІЯНІСТ

Фільм: Рамана Паланскага
У ролях: Адрыен Бродзі, Томас Крэчман

1. Спачатку нам нельга мець больш за 2000 злотых, а потым забаронена заходзіць у кавярню, гуляць у парках, сядзець на лаўках.
2. Мы павінны самі зрабіць зорку і насіць гэты знак на рукаве. Ігнараваньне – пакараньне.
3. Нам нельга хадзіць па тратуары. Нас прымушаюць вітацца з патрулём.
4. Цяпер усе 360 тысячаў чалавек павінны пераехаць на агароджаную сьцяной тэрыторыю.
5. Каб набыць неабходныя рэчы, можна падкупіць ахову і вырвацца за сьцяну.
6. Для падтрыманьня парадку неабходна арганізаваць сваю паліцэйскую ахову.
7. Да нашых суседзяў насупраць прыйшлі ўначы. Старыка на калясцы, калі ён не падняўся, каб павітацца, проста выкінулі ў вакно.
8. Голад. На вуліцах ляжаць закачанелыя целы людзей. За чашку супу могуць забіць.
9. Недзе недалёка ёсьць працоўныя лягеры. Людзі гавораць, што можа там будзе жыць трохі лепей.
10. 15 сакавіка 1942 году мы зьбіраем рэчы, нас павязуць туды... Чаму некаторых з нас забілі на станцыі?

ШЭРАЯ ЗОНА

Фільм: Блэйка Нэльсана
У ролях: Дэвід Аркет, Стыв' Бушэмі, Харві Кэйтэль

1. Калі мы прыехалі ў лягер, нам было патрэбна прайсьці адну працэдуру – гэта проста дэзынфэкцыя.
2. Нас суправаджаюць не нацысты, а лягерная брыгада нашых братоў.
3. Мы распранаемся, акуратна вешаем адзеньне і складаем рэчы, ніякіх спрэчак і гвалту.
4. Мы заходзім у вялікі пакой, за намі замыкаюць дзьверы. Чаму ахоўнікі з брыгады ў працівагазах?
5. Таму што з душу ліецца не вада, а газ. Скрозь невялікае вакно на дзьвярах можна бачыць тых, хто там...
6. Хто ў гэты час ужо бяз сораму капаецца ў нашых рэчах, разглядаючы чужую гісторыю?
7. Пад целамі ёсьць трохі паветра. Калі застацца жыць, людзі з брыгады гавораць, што яны ніколі не забіваюць.
8. Я дыхаю.
9. Гэтак шмат можна зрабіць, каб выжыць.
10. Але потым мы ператвараемся у дым, попел і пыл...

Banker_kv@yahoo.com

! Таварышы дарослыя ! Хавайце відэакасэты ад дзяцей !

Кіно вачыма дзіцяці

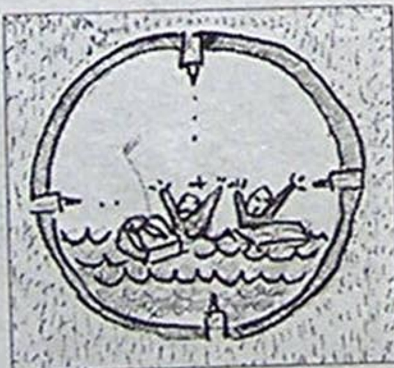

Калі я зноў засталася дома адна, я паглядзела вось які фільм...

Другая Сусьветная вайна. Амэрыканская падводная лодка праводзіць рэйд у водах Атлянтыкі. Яны ратуюць трох чалавек з патопленага плавучага шпіталя. Сярод іх аказваецца фашыст, але і на лодцы ўсё ня так чыста, менавіта яны і патапілі карабель з чырвоным крыжом...

ГЛЫБІНЯ
Фільм : Дэвіда Туі
У ролях: Мэт Дэвіс, Брус Грынвуд, Алівія Вільямс

«Людзі за бортам!»

На борце двое і жанчына. «Як бы яны не разьведалі, што мы забілі капітана».

Вакол пачалі рвацца глыбінныя бомбы

«Я заходваю жэнэўскую канвэнцыю і клятву Гіпакрата. Ён мой пацыент».

Але падводнікі забілі пацыка. І тут яны пачулі патусторонні голас.

Прывід забітага камандзіра пачаў буяніць.

Калі згарэла больш за палову адсекаў, адзін пажадаў ускіпнуць, але паддала.

«Аддай ліхтарык! Аддай ліхтарык! Аддай ліхтарык!»

Мачы сваіх, каб чужыя баяліся.

Кароль памёр. Жыве кароль!

Фарс-каранацыя-2003: пасьмяротную карону Мулявіну!

Адэкватна і непрадузята спасьцігнуць тое, што адбываецца ў нашай рок-тусоўцы, можна хіба гледзячы на ўсё гэта зь нябёсаў. Чым зараз з усяленскім спакоем у душы і займаецца шаноўны Уладзімір Мулявін. Аднак парэшткі ягоныя вэнтылятарам круцяцца ў труне з нагоды аб'яднаньня дня памяці беласвецкай рок-лягенды з труп'ком Рок-каранацыі, што ўжо дакладна адбудзецца 25 красавіка. Адзін з галоўных шоўмэнаў беларускай сцэны Лявон Вольскі ў размове з карэспандэнтам *Навінак* назваў гэтую сытуацыю «поўным ідыятызмам». Толькі год таму ўсе ўздыхнулі з палёгкай: гэты трыюмф фіктыўнасьці і напышчанасьці нарэшце лясьнуўся. Аднак не ж раскруцілі беднага Юрася Цыбіна розныя «прад'юсары», спонсары ды музыкі на чарговую эксгумацыю фарс-каранацыі. Ну ня могуць на вартыя Грэмі ды Оскары прабіцца – дык хоць паміж сабой, сярод сваіх пакрасуюцца. Што ёсьць усё менавіта так, як выглядае, можна вывесьці хаця б з-за таго, што музыкі ня зьбіраюцца пратэставаць супраць аб'яднаньня іх любімай гулькі з памінкамі па Мулявіну. Абы было. Статус-кво задавальняе таго ж сп. Вольскага прыкладам таму, што ў выніку пратэсту і няўдзелу ў каранацыі NRM ці КРАМБАМБУЛІ «нашыя фанаты проста ня прыйдуць на канцэрт». «Пратэставаць зараз трэба вельмі асьцярожна, – кажа Лявон Вольскі, – бо, прыкладам, пратэст супраць вайны з Іракам супадае з дзяржаўнай ідэалёгіяй.» Вось так і атрымліваецца – пазыцыя супрацьстаяньня з уладамі даражэйшая за тое, што ў Іраку гінуць нявінныя людзі. Відавочна, што менавіта з-за такіх поглядаў не адбудзецца заплянаваны на 27 красавіка антываенны канцэрт. А блізасьць да Рок-каранацыі – ня больш чым тухлая адмазка.

Гэтак мусілі выглядаць фоткі з будучай Рок-каранацыі

Асобнага слова вартыя зьмены ў «правілах адбору прэтэндэнтаў на карону» – цяпер у плебэсцыце ўдзельнічала толькі 20 чалавек, аддабраных невядома якім чынам. Аднак і ў гэтай мафіі ёсьць свая вярхушка – чатыры «мэтры айчыннай музжурналістыкі»: вечна незадаволены і пантовы Клімаў з Музгазэты, жаўтушнік-дылетант Маліноўскі з Камсамолкі, стары калдыр Падбярэзскі з БДГ і адзін з ціпа арганізатараў усяго гэтага дэбошу Безкаравайны з БГ. І вось ужо гэтыя 4 масоны будуць вырашаць, што і каму адвесіць. Лёс роднай музыкі ў руках у невядома каго. А тое, што гэта сапраўдныя сэктанты, падцьвярджае той факт, што на разгляд ня быў прыняты апошні альбом баптысцкага гурта НОВЫ ІЕРУСАЛІМ з-за таго, маўляў, што тыя не «прадаставілі журы свае запісы». А тое, што яны прадаюцца ледзь ня ў кожнай музычнай краме – ня ўлічваецца і не заўважаецца. Сярод прэтэндэнтаў на ўсе(!!!) галоўныя намінацыі, акрамя масонаў жа NRM, ***КРАМБАМБУЛІ, ПАЛАЦУ ды ТРОЦЫ,*** іншых вядомых імёнаў проста няма.

Што тычыцца намінацыі «Падзея году» – дык яна нават не абмяркоўвалася. Ёй ужо дакладна будзе «Адкрыцьцё Першага музычнага каналу». А ў сьвятле прысьвячэньня гэтай каранацыі памяці Мулявіна падзеяй году павінная была б быць сьмерць гэтага самага Мулявіна. Вось так непрафэсіяналізм прыходзіць на месца прафэсіяналізму ●

Newsmaker,
прынц Дацкі

Не Жужжы!

Вечарына ў «Чатырох апэльсінах»: чатыры разявакі ў залі, чатыры раздаўбаі на сцэне.

13 красавіка ў клюбе «Чатыры апельсіны» мусіла адбыцца нойзавая вечарынка. Гвазьдзём праграмы быў аб'яўлены пэрформанс Мітрыча, дзе кароль жарту і майстар эпатажу абяцаў выступіць з сольнай праграмай. Аднак пэрформансу не адбылося: Мітрыч пераключыўся на бодзі-арт – ціпа размалёўваў жываціну нейкай асобе жаночага полу –, а гурт «Баларэт», які павінен быў лабаць пад гэтую дзею саўндтрэк, загадзя наглючыўся бырла. Расчараваная публіка блукала па пустой залі, слухаючы музычны шум. Нойз нарэшце зь невялічкім спазьненьнем, гадоў у пяць-сем, дапоўз і да нашых клюбаў, і камусьці нават пачаў падабацца ●

Спарахнелы булкатрус

Канцэрты сярэднявечнай музыкі ад БМА-груп – рэчы цікавыя, але трошкі сумныя. Разьлічаны яны альбо на старых хрышчоў, альбо на канчаных фанатаў. А вось ў аўторак прайшло мерапрыемства для сапраўдных нацыянальна сьвядомых ПАцаНОЎ ды ПАцаНЕНАК. Гэта сярэднявечная дзіскацека.

Палова сёмай. Ля клюбу «Танэль». Набліжаюся да ўваходу і бачу на лесьвіцы скіна. Берцы, лысая галава. Ну, дакладна скін! Падыходжу бліжэй – бачу бэджык: «Белы легіён. Служба аховы». Не, не скін. Проста патрыёт. Прыгадваю відовішча, што бачыў у мэтро. Прыгажуня ў доўгім плашчы, а з-пад плашча выглядае белая сукенка з нацыянальным арнамэнтам. Народ падцягваецца. Гардэроб. Не бяруць сумкі. Тусуецца натоўп народу ў сярэднявечных прыкідах, думае, куды б сунуць вялікія заплечнікі з цывільнымі касьцюмамі. Клюб «Танэль» не стамляецца падтрымліваць гонар самага галімага клюбу Менску.

Ў рэшце рэшт танцпол. Ля адной сьцяны стаяць пераапранутыя, недалёка – гара сумак ды плашчоў на зямлі. Ля супрацьлеглай сьцяны – двое журналістаў з відэакамэрай ужо зьзяюць ліхтаром ды пытаюць «Старога Ольсу».

Пачатак. На разагрэве стаяў вакальны квартэт хлапцоў. Што сьпявалі, пра што гнусавілі – незразумела, але прыгожа. Пасьля дзьвюх кампазыцыяў іх прагналі героі дня: «Стары Ольса». І пачалася каўбасьня.

Арганізавана ўсё было, нібыта заняткі па танцам для дзяцей з ЗПР. Некаторыя песьні проста йграліся, а перад некаторымі – кшталту «Падыспані» альбо «Башмачнага бранлю» – спачатку зьбіраўся народ, яму тлумачылася схема танцу, а потым ўжо танчылі. Рэакцыя была рознай. Цывілы глядзелі квадратнымі вачыма ды паўтаралі: «Як у вас усё добра, атмасфера сярэднявечна...» А ролева-рэканструктарская тусоўка вапіла: «Ня пушчайце цывікаў у круг, яны ня ўмеюць танцаваць!!!» Публікі было шмат. Палова – нармальныя пацаны ды дзяўчынкі, якія прыйшлі адарвацца. А палова – сярэднявечна апранутыя, патлатыя, ды іншыя маргіналы. Сярод апошніх былі прадстаўнікі ўсіх Менскіх данстусовак: і ад Арыны Вячорка, і ад Полін з клюбу «Срэбраны Аднарог», і нават з палацамоладзеўскага ордэнапаўночнахрамаўскага «Басдансу» была пару чалавек. І, галоўнае, – цесным зносінам спрыяў недахоп вольнага месца ды паветра ●

Нестар Міхненка

КутОк спажыўцА

Налібоская пушча

Растаў сьнег, пацяплела, і ўжо з усяе моцы цягне прырода да сябе, распіць на сваім лоне бутэлечку-пятую добрага вінца. І тут, як нішто іншае падыйдзе заплечнік з пляшкамі "Налібоцкай пушчы", які трэба везьці ў аднайменнае месца. Але будзьце асьцярожныя: пушча належыць Упраўленьню справамі Прэзыдэнта – могуць набегчы злыя няўсьмешлівыя дзядзькі і адабраць любімае чарніла на падставе таго, што яно прыгатаванае з мясцовых пладоў і траваў, занесеных у Чырвоную кнігу Беларусі. Так што, калі вас можа прабраць падобны жах,

лепей з гэтым вiном ехаць на Белавежу ці ў Бярэзінскі запаведнік ●

«Лісты з Ангбанду»

Гульня ў рэальнасьць

Амаль два тыдні будзе цягнуцца гарадзкая гульня ад Рудога ды Івл, якая пачалася ў аўторак. Галоўны загруз прайшоў на дзень раней – у панядзелак – на Камяніх, на месцы былой вулічнай тусоўкі ралевікоў. Сусьвет гульні на першы погляд нагадвае рэчаіснасьць: 2003-і год, плянэта Зямля. Шмат палітычных партыяў. Яны грызуцца... Нібыта сапраўдныя. Набліжаецца Эра Вадалея... Разьвялося шмат рэлігійных аб'яднаньняў, культаў ды сэктаў... Па заўчасным дадзеным, у гульне ўдзельнічае ўвесь ролевы Менск. Даўно ў нас не было гарадзкой гульні...

Страшэнныя чуткі папаўзлі па Менску. Пра тое, што гейм-майстар Проф, удзельнік вядомага майстар-гурта Хаген-Полін-Проф, «умыў рукі» ды забіў на ўсе свае сёлеташнія гульні. *Гурт распрацоўваў на лета некальк* вядрэнних праектаў, бліжэйшы зь якіх – працяг сэрыі «Паляваньне на вядзьмарак», які павінен быў адбыцца ўжо на гэты бельтайн – на першае траўня. Але лёс склаўся так, што «Хрусь – і папалам...» Акрамя таго ўлетку плянаваўся экстрым на першабытную тэму «Барацьба за вагонь». Так ці йнакш, «Паляваньня» ня будзе, а лёс астатніх праектаў пакуль невядомы.

Фэстываль гістарычнага танцу арганізуецца Пецярбургскай школай старажытнага танцу «Віланэла». Штогадовы фэст зьбірае звычайна вялікую колькасьць удзельнікаў. Праходзіць ён будзе з трыццатага красавіка па пятае траўня. Сёлета туды паедуць і беларусы – ансамбаль «Басданс», які нарадзіўся на цёплым лоне Ордэну Паўночнага Храму. Яны ўжо запрошаныя туды, уключаныя ў праграму ды нават будуць весьці майстар-клясы па беларускім народным танцулькам. Ўвогуле ж праграма даволі плотная. Трыццатага – дзень ірляндзкага танцу ды музыкі; сьвяткаваньне бельтайну. Першага – дзень сярэднявечнай эпохі ды раньняга адраджэньня. Наступны дзень прысьвечаны позьняму адраджэньню ды новаму часу. Потым – майстар-клясы па народным танцам. І на апошні дзень прызначаны разьвітальны баль.

Цывік Агідны

P.S. Калі вы маеце нейкую інфармацыю, якая датычыцца ралявых, рыцарскіх альбо талкіеніцкіх падзеяў краіны, пішыце на ***civic_agidny@tut.by***.

Як адцягнуцца...

Па каханках

Чакалі, чакалі і дачакаліся, быццам старая дзева першай шлюбнай ночы – нарэшце прыедуць сэксісты з **ARMY OF LOVERS**. Цягніце свае зацекшыя члены ў **Night Star (Сурганава, 2) 19.04** і адцягвайцеся, калі грошай хопіць.

Па хіпу

Можна было б чакаць, што беларускія хіпаны 21 стагодзьдзя мусяць зьбірацца на live-шабашы выключна пад сьценкамі амэрыканскай амбасады альбо роднага ваенкамату – каб араматам ганджубасу, наркоцкай музыкай і голымі целамі заклікаць бюргераў да адмаўленьня мілітарызму і гвалту... Але ці то на двары халодна, ці то пакаленьне ня тое... Так ці інакш **нэахіпоўскі фэст «НЕФАРМАТ»** пройдзе ў закрытым памяшканьні ***(ДК Юнацтва, ст.м. Інстытут Культуры, Фабрыцыуса –5, 23.04/17:30)*** у вельмі прыстойным фармаце – зь неад'емных атрыбутаў застанецца толькі наркоцая музыка ад **НАГУАЛЬ, СОЛНЦЕ-ЦВЕТЫ, РАЦИОНАЛЬАНЯ ДИЕТА, KRItchev vs Ban, ЗАСРАКАЗАРМУ**.

Па хопу

А пацаны ў шырокіх штанах таксама больш не сьпяюць пра рэальныя праблемы Малінаўкі, Серабранкі ды гарадзенскіх Фартоў – усё больш пра міфічныя Гарлем з Бруклінам ды вучобу ў СШ№ 171... Называецца гэтая падлеткавая імітацыйная тусьня **міжнародным хіп-хоп фэстам «Люстра вуліц»** – назвы ўдзельнікаў невядомыя. Месца стрэлак ***ДКМАЗ (19.04/12:00-19:00)***.

Па саксе

На зьмену падохламу фэсту музычных пэнсыянэраў «Грыфаманія» прыходзіць эстэцкая **САКСАФОНІЯ** – зьбіраюцца аматары традыцыйнага і нетрадыцыйнага саксу у **ДК МТЗ(20.04)**. Сьпіс удзельнікаў на сёньняшні момант складаецца з **А.Боева ды АТАВЫ, П.Беляўскага ды GEETECS BAND, квартэта Радзюкова, квінтэта Аракеляна, НОВЫХ ДЖАЗЭРАЎ, ДЫЛІЖАНСА**. Відаць па ўсім, свінг будзе знатны!

Па нэкрафіліі

Проста ня верыцца, як доўга ня могуць закапаць некаторыя музычныя трупы – маральна падохлая пяць год таму **Рок-каранацыя**, якую толькі ў гэтым годзе нарэшце вырашылі былі не праводзіць, зноў паўстае зь небыцьця ***(КЗМ, 25.04/19:00)***. І нагоду знайшлі лепей ня прыдумаць – заўчасную сьмерць Уладзіміра Мулявіна... Нават мацернае слова сказаць цяжка, хоць і хочацца. Сьпіце спакойна, дарагія слухачы!

Па кіно

Сапраўдныя кінагурманы забіваюць болт на **«Валадара пярсьцёнкаў» («Піянэр»), «Чыкага»(«Масква», «Кастрычнік») да «Таксі-3» («Мір», «Камсамолец»)**. І ідуць на **«Кінафармат 4х4» – «SOS», «Экспэрымэнт», «Чалавек бяз мінулага», «Жыцьцё запавет-нас»(«Аўрора», «Бярэсьце», «Мір», «Перамога»)**. А яшчэ лепей – усяго за 800 рублёў у кінаклюб **«Профіль»(«Піянэр», 21.04)**, дзе паказваюць алдовую стужку Мілаша Формана **«Рэгтайм»**. Прыемнага прагляду!

Па камсамольску

Дзімачка Вайцюшкевіч са сваёй WZ-orkestra будзе касіць адначасова пад Кустурыцу і Маякоўскага ў клюбе ***«Графіці»*** на дзень народзінаў Леніна (ня блытаць з Ленанам!) – ***22.04/20:00***. Каму няма дзе адзначыць сьвята піянэрскага дзяцінства – можаце спозьніцца. Магчыма, будзе цікава.

Санітар,
культурны футуроляг

САЛАДУХА

цёмны пясьняр адзюльтэру

Толькі недасьвечаныя пэтэвэшнікі і правінцыйныя дэкадэнты ў пагоні за зьнешнімі эфэктамі і павярхоўнымі пантамі будуць адцягвацца ад псэўдаакультных выканаўцаў кшталту МЭРЫЛІНА МЭНСАНА, BEHEMOTH, BURZUM, IMMORTAL і г.д. Больш прасунутыя ў акультных навуках адэпты сапраўднай музычнай магіі будуць хітра ўсьміхацца: яны здабылі MP-3шныя дыскі Дыяманды Галас ды COIL, ці там нават THROBBIN GRISTLE і адчуваюць сябе ў ліку набліжаных калі не да самой дупы Люцыпара, то хаця б да набліжаных да яе. Але ўсё гэта дзіцячы садок, як вы самі разумееце.

Знакаміты чорт Антон Ла Вэй неяк у інтэрвію сказаў, што яму проста сьмешна, калі нейкія там падлеткі равуць у мікрафон, нібы рэзаныя ахвярныя бараны і думаюць, што яны сапраўдныя сатаністы. Сапраўды, сатаніcцкім грууртом можа быць, напрыклад, зьнешне зусім бяскрыўдная Yes We Have No Bananas, але ад гукаў якой вецер пачынае дзьмуць у іншы бок, у цёлак кісьне малако і ў вёсцы куры дохнуць.

Мы ўжо пісалі пра акультныя практыкі вядомага беларускага выканаўцы Аляксандра Саладухі. І вось нядаўна выйшаў кампакт «Лучшие песни», які толькі пацьвярджае нашыя ранейшыя здагадкі. Таемныя сымбалі, вядомыя толькі пасьвечаным, упрыгожваюць тытульную карцінку кампашкі: сам Саладуха ў сваёй шапачцы трымае букет расьлінаў – насамрэч, уяўляе сабой ведзьмака-траўніка, чарадзея-ведуна, які прыгатаваў порцыю атрутнага зельля для спажыўцоў на першы погляд бяскрыўднага музычнага прадукту. На шапачцы беларускага Ўорлака зацейлівы вэнзэль зь літарамі А і С. На першы погляд яны нічога не азначаюць, акрамя як анаграму імя выканаўцы. Але гэта толькі на першы погляд! Лацінскімі А і С пачыналася імя Алістэра Кроўлі, вядомага ангельскага ведзьмака, які кансультаваў перад вайной Сталіна і Гітлера; гэта і першыя літары прароцтва: Armageddon Come, і літары імя Антыхрыста – Anti-Christ! Сьпіс варыянтаў можна працягваць. Адпаведным зьяўляецца і рэпэртуар выканаўцы. Большасьць песень прысьвечаныя тэме адзюльтэра, калі кожны з партнэраў скаваны шлюбнымі абавязкамі, але карціць да «чужой мілай». У Сьвятым жа Пісаньні сказана: не пажадай жонкі, каровы, раба і г.д. бліжняга свайго! Аднак ведзьмакі ў сваім адмаўленьні правілаў прыстойнасьці парушаюць ня толькі біблейскую шостую запаведзь. Супэрхіт, абяцаны на кампашцы, называецца «Туманы-растуманы» спасылае, відавочна да «растаманаў» і зьяўляецца прыхаваным заклікам паліць марыхуану.

Што і казаць, Антось Ла Вэй меў рацыю, і Саладуха сваёй творчасьцю дасьць фору любому мясцоваму з сатанінскіх ВІА, кшталту DAMNED ICON або MORBID VICTORY ●

Бафамэт Вэльзэвуловіч

«Чуеш, вядзьмак: я табе сваю душу прадаю і буду сатанінскія песьні сьпяваць, а ты мне хаця б усебеларускую папулярнасьць дай!»

...І пабольшэ мата ў эфіры

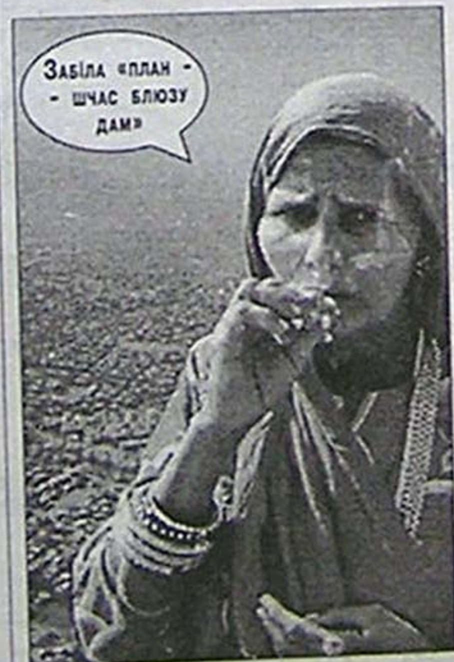
Кожны сапляк ведае, што нашае тэлебачаньне разьвіваецца ў правільным накірунку. І пратэсты розных квакераў ды пурыстаў ужо ня спыняць той ачышчальнай лавіны бруду, гвалту і мата, што ліецца на нас з экранаў тэлевізіі. І вось, нарэшце, 16 красавіка ў прамым эфіры 1-ага музычнага тэлеканала ў гасьцёх у сэксапільнай тэлетрындзелкі Люсі Лушчык ўпершыню ў гісторыі незалежнага беларускага тэлебачаньня прагучала сочная мацяршчына. Два арганізатары канцэртаў зь вядомага менскага клюбу (якому, па вядомых прычынах, мы бясплатна рэкляму рабіць ня будзем) са смакам выявілі сваю антыінтэлігенцкую сутнасьць: ляпілі матам проста ў цнатлівыя вушы дзяцей, што чакалі не прагонаў аб пэспэктывах менскага клюбнага жыцьця, а чарговага паказу кліпа Брытні. У прыватнасьці, адзін з клабераў сказаў: «Але ж мы ня можам сабраць ах*енную колькасьць народу!» Мы маглі б зараўсьці, «куды глядзіць Дзяржкамітэт па тэлерадыёвяшчаньні і Міністэрства інфармацыі?!», аднак і не зьбіраемся. СМІ павінныя адпавядаць агульнаму культурнаму ўзроўню грамадства, таму ініцыятыву першага музычнага мусяць падхапіць астатнія беларускія тэлеканалы, юзаць мяне ў дупу кінэскопам, мля! ●

Говард Стэрн,
цэнзар

МузабсОс

Піва ды план – мара блюзмэна

На мінулым тыдні тыя, хто дадумаўся спусьціць апошняе бабло ў клюбе з гучнай назвай «Алькатрас», што пры ДК прафсаюзаў патрапілі й на прэзэнтацыю першага альбому «Блюз у канцы тунэлю» старога гурта PLAN. Старога, бо ў гурце ўсе старпёры, і раней ягоны заснавальнік Андрэй Плесанаў быў лідэрам яшчэ больш сівога гурта «Прощай молодость», а ўвогуле ягоны залаты час мінуў яшчэ ў сярэдзіне 70-х, калі ўжо тады ён надакучваў слухачам сваім занудным блюзам.

Насамрэч, у той дзень больш разумныя людзі, кшталту мяне, ішлі ў Алькатрас з мэтай надрацца халяўнага піва і спраўдзілі свае самыя сьмелыя мары: піўзавод «Аліварыя» цалкам праспансаваў прэзэнтацыю, таму паслухаць блюзец было ня толькі не ў западло, але й да месца. Ды й старычкі парадаваліся, што ў іх такая ўдзячная публіка. Калі б яшчэ віноўнікі п'янкі замест піва прастаўлялі больш адпаведную сваёй назве анашу – было б увогуле зашыбісь, а так усё скончылася, як заўсёды. Старым жа шмат ня трэба, так што пад канец дзеі са сцэны больш несла перагарам чым блюзам. Хоць, магчыма, блюз і павінен так пахнуць.

У адным з наступных нумароў *Навінак* чытайце рэцэнзію на альбом PLAN, як апахмялімся ●

Tom Waits
for a drink

ПАЛІТІНФАРМАЦЫЯ

Вы что, хотите опять держать больницы за собесовские пункты, которые многие будут по-прежнему рассматривать как места, где можно зимой полежать, перекантоваться, где мы будем бомжей, алкашей лечить? Не будет этого. Больнице надо идти к той цивилизованной форме, которая сегодня в цивилизованных, как вы говорите, государствах. Там люди должны получать помощь, им должны оказываться медицинские услуги. Мы перейдем на дневной стационар. Прооперировали человека - мы лучше отвезем его домой, чем будем держать на месте.

Заўтра зноў на перавязку на таксі ехаць

Необходимо более решительно проводить политику вторичного перераспределения доходов населения. Богатые должны более щедро делиться с бедными. Для этого нужен продуманный механизм, не отталкивающих богатых от желания зарабатывать деньги.

Сёньня я дам табе не адзін рубель, а цэлых два!

Дзе Захаранка-а! Дзе Ганч-а-ар!

А ну пайшлі, радзімыя! За Беларусь!

А можа, хер зь імі, з ваўчарамі гэтымі?

У них немного ума, у этих умалишенных осталось, потому они перстом указуют: Вы - следующие. Внутренняя оппозиция пытается запугать общество, насторожить его и этим самым, возможно, дестабилизировать обстановку в стране... Но мы не из пуганых, не из этого состава.

Ну, што, салдацік, яшчэ па адной. За перамогу!

Особое место в современных условиях принадлежит белорусской интеллигенции. Её творческий потенциал должен использоваться более полно и своевременно. В интересах всего народа. Нельзя допустить, чтобы лучших представителей национальной интеллигенции эксплуатировала в своих политических целях оппозиция, подменяя ложными установками подлинно национальные духовные ценности.

В центре планов и замыслов наша главная опора - молодежь. Мы еще слабо задействовали ее мощный потенциал. Вас ждут, уважаемые депутаты разного уровня, в студенческих аудиториях, молодежь вас ждет, идите и расскажите им хотя бы о своей работе. Да они же как голодные волки на нас смотрят. Так почему мы самоустраняется от работы с молодежью.

Карочэ, мужыкі, па жызьні так: без паўлітры не разьбярэсься

Адвалі, пятух ты траянскі!

И хочу сказать, что мы сегодня имеем отдельные виды оружия, которое можно назвать оружием сдерживания агрессора и его пособников. Это обычное оружие, но оно способно нанести значительный урон на значительных расстояниях от территории нашего государства.

Ізвольце, на табурэтачку, містэр. На калені я ня ўстану.

Сфера социального обеспечения - наша сегодняшняя, если можно так выразиться, «ахиллесова пята». Именно за нее нас пытается ухватить всякий недруг. Мол, хотят отобрать у народа льготы, ликвидировать гарантии и так далее.

Не менее важный вопрос- качество подготовки законопроектов. В этом плане у нас есть недостатки. Значит, следует шире привлекать к законотворчеству наших ученых - юристов, сотрудников Национальной академии наук, ведущих вузов страны и самое главное специалистов от жизни.

У нас здесь достаточно точек соприкосновения с европейскими странами. Это - возрастание внешнеторгового товарооборота, общие проекты по упрочению безопасности, ликвидации последствий Чернобыля и другие. Только я Вас очень прошу делать это стоя, а не на коленях.

Ізьмена!!!

Што ж зробіш, брацыша, інфляцыя: 1 бакс за 20 тысяч вушастых

Учитывая небольшую численность нашей оппозиции и уже сложившиеся схемы «освоения» ею зарубежных грантов, следует ожидать появления у нас 50-ти долларовых миллионеров за счет американских налогоплательщиков.

Однако некоторых депутатов не устраивает такой стиль работы. Известная группа депутатов-предателей втянулась в политические игры, направленные на дестабилизацию обстановки в обществе. Под видом «круглых столов», семинаров она попыталась проводить политические кампании антигосударственной направленности, как мне докладывали, в стенах Парламента, принимать провокационные обращения...
И этим, конечно, мы наносим серьезный урон авторитету Национального собрания...
Должен сказать, что я на стороне тех, которые дают отпор этим вылазкам, лазутчикам этим.

Более того, заявляю со всей ответственностью: Беларусь страна глубочайших перемен. И перемен к лучшему.